СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CVIII П'ЯТНИЦЯ, 18 ТРАВНЯ 2001 ЧИСЛО 20 VOL. CVIII FRIDAY, MAY 18, 2001 No. 20

Леонід Кучма: Туркменістан забезпечить Україну газом

КИЇВ. – Президент Республіки Туркменістан Сапармурат Ніязов завершив 15 травня триденну офіційну візиту в Україну.

Під час візити відбулися українсько-туркменські переговори – спочатку віч-на-віч між обома президентами, а потім - у розширеному складі. Президент С. Ніязов після закінчення українсько-туркменських переговорів заявив, що Україна і Туркменістан підписали 14 травня угоду про постачання 250 мільярдів кубометрів туркменського газу на 2002-2006 роки. В наступному році Туркменістан подасть в Україну 40 млрд. куб. м. газу. Угода є серйозним здобутком для України, яка намагається зменшити свою залежність від постачань газу з Росії. Угода „забезпечить практично повністю потреби України в газі", вважає Л. Кучма. Президент С. Ніязов сказав, що українці платитимуть за половину газу валютою, а за іншу половину – низькою інвестиційних проєктів в Туркменістані. Зокрема плянується реалізувати на туркменській території 20 українсько-туркменських проєктів на загальну суму 412 млн. дол. Україна виконує зобов'язання щодо боргу перед Туркменістаном за газ, що накопичився раніше. За словами С. Ніязова, на сьогодні Україна заборгувала Туркменістанові 415-420 млн. дол., але він не має наміру форсувати повернення Українюю боргу. Проте Україна однаково потребуватиме російського газу, оскільки споживає 80 мільярдів кубометрів газу на рік. Відповідаючи на питання, чи відійде Україна при поставках туркменського газу від енерґетичної залежности від Росії, Л. Кучма сказав: „Ми дійсно залежимо від Росії, оскільки є труба через територію України, якою російський газ транспортується в Европу".

Під час відвідання спільно з Президентом України Л. Кучмою виставкового центру „Агро-2001" в селищі Чубинське С. Ніязов висловив бажання співробітничати з Україною у сфері виробництва сільськогосподарської техніки, а також зацікавленість у її придбанні.



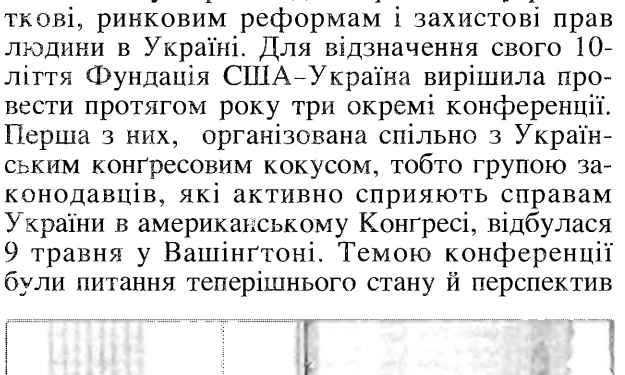
Президент України Леонід Кучма і Президент Туркменістану Сапармурат Ніязов (зліва).

Після відвідання виставки президенти двох країн вилетіли в Одесу, де ознайомилися з роботою Іллічівського торговельного морського порту, взяли участь у відкритті поромної переправи порту. У 1993 році уряди трьох центральноазіятських республік, зокрема й Туркменістану, а також двох закавказьких, підписали документи про створення транспортного коридору Европа-Кавказ-Азія. У 1996 році до проєкту приєдналися Україна і Молдова. Поромний

(Закінчення на стор. 3)

10-ліття Фундації США – Україна

ВАШІНҐТОН. – Заснована в 1991 році Фундація США–Україна (U.S. – Ukraine Foundation) – це неприбуткова, неурядова організація, яка має за мету сприяти демократичному розвиткові, ринковим реформам і захистові прав людини в Україні. Для відзначення свого 10-ліття Фундація США–Україна вирішила провести протягом року три окремі конференції. Перша з них, організована спільно з Українським конґресовим кокусом, тобто групою законодавців, які активно сприяють справам України в американському Конґресі, відбулася 9 травня у Вашінґтоні. Темою конференції були питання теперішнього стану й перспектив



На світлині (зліва): Джек Блок, президент фірми FDI, і Денис ДеСантис, віце-президент фірми ACDF/UOCA

української харчової промисловости і її переробного сектора.

Конференцію відкрила президент Фундації США–Україна Надія Комарницька–МекКоннел і запросила до слова співголову Українського конґресового кокусу, законодавця Марсі Каптур. Конґресменка Каптур подала короткий огляд своєї довголітньої діяльности на користь України. Вона ствердила, що від 1991 року до вересня 2000 року Україна одержала два мільярди шістсот мільйонів долярів американської допомоги. Вона вважає, що потрібна тісніша співпраця між окремими гілками американського уряду для раціональнішого використання допомоги в Україні. Далі М. Каптур говорила про великий потенціял української харчової промисловости та її переробного сектора і вказала на можливі способи здійснення цього потенціялу.

Наступний промовець, другий співголова Українського конґресового кокусу, законодавець Роберт Шейфер сказав, що його турбують невикористані можливості такої великої держави, якою є Україна. Але він зазначив, що прочитавши недавно „Чорну книгу комунізму", він зрозумів краще жахливу долю України під комуністичним режимом і причини недовіри народу до всякої влади. Конґресмен Шейфер зворушливо розповів про свою українського роду бабусю, яка не довіряла банкам і зберігала свої гроші вдома. Після її смерти онуки знайшли двадцять тисяч долярів, схованих у швейній машині. Українці мусять перестати боятися інвестувати свою готівку й так сприяти

(Закінчення на стор. 5)

Міністер внутрішніх справ України: вбивство Г. Ґонґадзе розкрито

КИЇВ. – Міністер внутрішніх справ України Юрій Смірнов повідомив 15 травня, що вбивство журналіста Георгія Ґонґадзе розкрито. Отримані докази, в тому числі речові, вказують на випадковий, побутовий характер злочину, що повністю виключає його політичне підґрунтя. „Ситуація, що привела до вбивства, виникла раптово і ніким не замовлялася",- уточнив міністер. Він зазначив, що не може покищо повідомити всіх подробиць, однак заявляє про повне розкриття злочину „з усією відповідальністю". За його словами, злочинців було двоє. Сьогодні їх немає серед живих, однак їхні трупи довго не вдавалося знайти. У той же час на вбивць вказує „цілий комплекс неспростовних доказів", зокрема міліція затримала тих, хто їх знищив. Вся група має відношення до кримінального злочинця з псевдом „Циклоп". Про того, хто вбив журналіста, правоохоронні органи отримали інформацію два місяці тому. На початку квітня був затриманий учасник угрупування „Циклопа", який розповів, що його „колеги" закопані на території його дачі. Тепер Генеральна прокуратура, сказав міністер, проведе ряд експертних досліджень, дасть комплексну оцінку і поставить крапку в цій справі.

Заступник Генерального прокурора Микола Обіход відмовився коментувати заяву міністра внутрішніх справ про розкриття вбивства Георгія Ґонґадзе. Він зауважив, що коментувати

(Закінчення на стор. 2)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Готуються до референдуму щодо відставки Президента Л. Кучми

КИЇВ. – Провідник партії „Батьківщина" Юлія Тимошенко переконана, що ініційований опозицією всеукраїнський референдум з метою відставки Президента Л. Кучми повністю відповідає вимогам законодавства і Конституції України. Про це вона заявила 8 травня в інтерв'ю журналістам біля будинку Центральної виборчої комісії після подання документів на реєстрацію першої ініціятивної групи з проведення референдуму. Документи для реєстрації ініціятивної групи подав до ЦВК посадник Черкас В. Олійник. За словами Ю. Тимошенко, вже створено міцний штаб з проведення референдуму, який має структури в реґіонах і населених пунктах країни. Цей штаб діє відповідно до затвердженого графіку, наголосила Ю.Тимошенко. Крім того, Соціялістична партія України також закликає партії лівого спрямування підтримати всеукраїнський референдум за народною ініціятивою щодо відставки Президента України Леоніда Кучми і зміни системи влади. Голова СПУ О. Мороз надіслав звернення з такою пропозицією до керівників Комуністичної партії України, Селянської партії України, Проґресивної соціялістичної партії України, Комуністичної партії робітників і селян, Всеукраїнського об'єднання лівих „Справедливість".

Україна і Польща створять спільний ракетний комплекс

КИЇВ. – Новий переносний зеніт-норакетний комплекс (ПЗРК) буде створено найближчим часом Україною і Польщею, повідомив 12 травня в інтерв'ю міністер оборони України О. Кузьмук. За його словами, Україна працює зі своїм стратегічним партнером Польщею „над цією тематикою вже три роки". Відповідаючи на запитання щодо можливости використання цієї зброї у підрозділах, які озброюються за стандартами НАТО, керівник українського військового відомства зазначив, що „ПЗРК матиме єдиний стандарт – він знищуватиме літаки". Новий ПЗРК створюється Україною і Польщею в межах програми поглиблення військово-технічного співробітництва двох країн. Зокрема у цих працях беруть участь ЦКБ „Арсенал" (Київ) і Військово-технічна академія Польщі. Це буде перший зразок озброєнь, створений Україною спільно з державою – членом НАТО.

Зміцнення взаємин України з Канадою є необхідним

КИЇВ. – Президент України Леонід Кучма на зустрічі з послом України у Канаді Юрієм Щербаком у понеділок, 14 травня, наголосив на необхідності зміцнення особливого партнерства з Канадою, зазначивши, що подальший розвиток українсько-канадських взаємин є одним з найпріоритетніших напрямків зовнішньої політики. Особлива увага під час розмови була приділена розвиткові економічного співробітництва між Україною і Канадою. Товарообіг між двома країнами збільшився у 2000 році вдвічі порівняно з попереднім роком.

Україна на першому місці в Европі за поширенням епідемії ВІЛ/СНІДу

КИЇВ. – Україна посідає перше місце в Европі за поширенням епідемії ВІЛ/СНІДу, повідомив голова представництва організації „Лікарі без кордонів" в Україні Йост Ван дер Мейєр 13 травня. Він наголосив, що ситуація щодо ВІЛ/СНІДу в Україні на сьогодні кризова. За його словами, організація „Лікарі без кордонів" проводить багато заходів, спрямованих на зменшення ризику передання ВІЛ-інфекції в найнебезпечніших областях України, серед яких він назвав Одеську, Миколаївську, Крим та ін. На сьогодні в Україні налічується 36,600 інфікованих СНІДом. Однак, згідно з даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, офіційну цифру хворих потрібно множити на 10, щоб отримати приблизно реальне число.

Продовжено термін розслідування масових заворушень 9 березня у Києві

КИЇВ. – Генеральна прокуратура України продовжила до чотирьох місяців термін розслідування кримінальної справи масових заворушень 9 березня у Києві і утримання під вартою учасників акції, повідомили 8 травня у прес-службі Служби безпеки країни. Продовження терміну пов'язане зі складністю справи. В слідчій тюрмі СБУ перебуває 12 членів і активістів УНА-УНСО, зокрема її провідник Андрій Шкіль, якого звинувачують в організації масових безпорядків у Києві 9 березня. Він перебуває під вартою з 19 березня.

Юлія Тимошенко має право бути вільною

КИЇВ. – Верховний Суд України 15 травня ухвалив рішення визнати чинним раніше прийняту постанову Печерського районного суду міста Києва, яка визнала незаконним арешт колишнього віце-прем'єр-міністра України Юлії Тимошенко. 13 лютого Печерський районний суд визнав арешт Ю. Тимошенко таким, що суперечить українському законодавству. Ю. Тимошенко була заарештована 13 лютого в ході слідства за звинуваченням у перемитництві російського газу та ухилянні від сплати податків. Звинувачення, висунуті на адресу Юлії Тимошенко, є безпідставними. Генеральна прокуратура настільки грубо та демонстративно порушила законодавство у справі Ю.Тимошенко, що Верховний Суд, розглядаючи лише скаргу на арешт, був змушений звернути увагу і на очевидну безглуздість та безпідставність звинувачень. Військова прокуратура Росії повідомила, що не має жодних претензій до Юлії Тимошенко. Тим часом на звинуваченнях наче б то висунутих військовою прокуратурою РФ на адресу Ю. Тимошенко багато у чому будувалася справа Юлії Тимошенко в Україні. Після усунення з урядової посади Юлія Тимошенко провадить активну опозиційну діяльність на чолі партії „Батьківщина".

За матеріялами інформаційних аґентств



У Биківнянському лісі під Києвом 13 травня відбувся реквієм з нагоди Дня пам'яті жертв тоталітарного режиму. У мітингу, що був організований товариством „Меморіял" ім. Василя Стуса, взяли участь В. Ющенко, О. Омельченко, народні депутати.На світлині: 78-літня жителька села Биківні Ганна Скрипка біля дерев, прикрашених квітами і табличками з іменами загиблих. Під деревами поховано розстріляних у 1937- 41 роках в'язнів НКВД.

На затриманому кораблі є українці

САН-ДІЄҐО, Каліфорнія. – Американська берегова охорона 3 травня затримала, за 1,500 миль на південь від Сан-Дієґо, корабель на борту якого знаходилось 13 тон кокаїни. Судно „Свесда Мару" привернуло увагу ще 28 квітня тим, що не мало відповідного риболовного знаряддя та знаходилося у нериболовній смузі. Після п'ятиденного обшуку органи берегової охорони знайшли наркотики. У неділю, 13 травня, корабель притягнено до Сан-Дієґо.

Це – найбільша партія наркотиків, конфіскованих за всю історію американської патрульної служби. Вартість кокаїни оцінюється приблизно на 500 мільйонів долярів.

Корабель йшов під прапором маленької центральноамериканської держави Беліз. Його екіпаж складали вісім українців та двоє росіян. За американськими законами, членам екіпажу загрожує довічне ув'язнення. Фахівці боротьби з наркотиками вважають, що вантаж кокаїни йшов із Колюмбії до Мехіко, а звідти сухопутним шляхом до США.

Офіційні чинники кажуть, що „ це частинно вказує на пов'язання організованих злочинців Росії з членами мехіканських наркомафій.

15 травня Міністерство закордонних справ України потвердило українське громадянство вісьмох членів залоги, а речник МЗС Олег Міщенко заявив, що їх оскаржено у контрабанді наркотиками та що „Україна усіма легальними способами намагатиметься їх боронити і не залишить їх напризволяще".

Міністер ...

(Закінчення зі стор. 1)

справу, яка перебуває в руках слідчих прокуратури, може тільки людина, яка контролює і відповідає за цю справу. Коли заступник Генерального прокурора Олексій Баганець повернеться з відпустки, то проведе пресконференцію, на якій розповість усі новини.

„Слідство не має ніяких даних про розкриття вбивства Георгія Ґонгадзе", - заявив 15 травня адвокатові Лесі Ґонгадзе Андрієві Федуру слідчий Олег Василенко, який розслідує справу вбивства журналіста. Перебуваючи у слідчого разом зі своєю підзахисною, А. Федур „поставив пряме запитання": що про це відомо слідчому? На запитання він отримав однозначну відповідь: „Слідству нічого не відомо". За словами адвоката, його турбують два запитання: коли вбиті розповіли міністру, як вони вбили Г. Гонгадзе, і де голова „таращанського тіла"?

Провідник Соціялістичної партії України Олександер Мороз вважає, що Президент України Леонід Кучма „нарешті сказав правду, коли повідомив, що йому відомі вбивці журналіста Георгія Ґонгадзе". О. Мороз підкреслив, що Президент знав це „принаймні з 16 вересня 2000 року" , коли зник Ґонгадзе. За словами О. Мороза, доказом того, що Президент причетний до „справи Гонгадзе", є розшифровки записів колишнього майора державної охорони Миколи Мельниченка, у яких є запис розмови Л. Кучми з Генеральним прокурором Михайлом Потебеньком, зроблений 18 вересня, через день після зникнення журналіста. Під час цієї розмови генеральний прокурор скаржився Президенту, що його „дістає" Юрій Кармазін запитаннями: „Де Ґонгадзе?".

Президент нібито відповів: „Де Ґонгадзе? В Чечню вивезли", після чого обидва розсміялися.

Леонід Кучма 14 травня заявив, що, за інформацією, що є у нього, слідство „практично вийшло" на вбивць журналіста Г. Ґонгадзе. Глава української держави також сказав, що він розцінює це вбивство „і як політичне". „Я не повинен виключати жодної версії", - додав він. Л. Кучма зазначив, що в журналістських колах Г. Ґонгадзе „не був відомий як який-небудь опозиціонер щодо влади".

Віктор Черномирдін призначений послом Росії в Україні

МОСКВА. – Указом Президента Російської Федерації Володимира Путіна Віктор Черномирдін призначений Надзвичайним і Повноважним послом Росії в Україні. Про це 10 травня заявив В. Путін на зустрічі з журналістами в Кремлі. Крім того, колишній прем'єр Росії виконуватиме обов'язки спеціяльного представника Президента Росії з розвитку торговельно-економічних зв'язків між Україною і Росією.

В. Путін сказав, що він відкликав посла Росії в Україні Івана Абоїмова з Києва, оскільки нове призначення додасть великого імпульсу російсько-українським торгово-економічним взаєминам. В. Черномирдін, коментуючи цю новину, підкреслив, що „пишається таким призначенням", і вважає, що роботи у нього у Києві „непочатий край".

Президент Росії відзначив, що призначення В. Черномирдіна Надзвичайним і Повноважним послом Росії в Україні показує, наскільки серйозно Росія ставиться до розвитку взаємин з Україною, яка є одним з основних партнерів Росії. Російський президент сказав, що вже обговорив це питання з Президентом України Леонідом Кучмою. Призначення В. Черномирдіна стало несподіванкою для російського дипломатичного корпусу. Дипломати висловлюють думку, що рішення було прийняте „у вузькому колі", в останні два-три дні.

Вікор Черномирдін народився 9 квітня 1938 року. У 1985-1989 роках - міністер газової промисловости СРСР. У 1989-1992 роках – голова правління Державного газового концерну „Газпром". З 30 травня 1992 року – заступник голови уряду РФ з паливно-енерґетичного комплексу.

З 14 грудня 1992 року по 23 березня 1998 року – голова уряду РФ (в 1992 році затверджений З'їздом народних депутатів Росії, 10 серпня 1996 року – Державною Думою, пішов у відставку з посту голови уряду РФ 23 березня 1998 року на підставі Указу Президента РФ).

З 23 серпня 1998 року по 10 вересня 1998 року – тимчасово виконуючий обов'язки голови уряду РФ. Був спеціяльним представником Президента РФ з урегулювання ситуації в Югославії (з 14 квітня 1999 року). Член Комітету Державної Думи з енергетики, транспорту і зв'язку. Член думської фракції „Єдність".



Віктор Черномирдін

Обирався депутатом Верховної Ради СРСР 11-го скликання, депутатом Верховної Ради РСФСР.

З 1995 року - голова Ради Всеросійського суспільно-політичного руху „Наш дім – Росія". Голова Ради директорів ВАТ „Газпром" (обраний 30 червня 1999 року на загальних річних зборах акціонерів ВАТ „Газпром", переобраний на позачергових зборах 26 серпня 1999 року).

Політики про нового посла Росії в Україні

Прем'єр-міністер України **Віктор Ющенко**: „Призначення послом Росії в Україні Віктора Черномирдіна є „новим та розумним кроком", який „випливає з логіки співпраці Росії і України за останні 1.5 року". В останні роки російські посли в Україні дійсно були політиками „сильного калібру", а в російській політиці посилилась прагматична лінія, і призначення В.Черномирдіна „можна сприймати як очевидний жест Росії на прагматичний крен в сторону України". Ця лінія буде більш прагматичною, але не жорсткою, без географічних і спеціяльних політичних ознак. Відповідаючи на запитання, чи буде призначений новий посол України в Росії, В.Ющенко відповів, що це питання „не стоїть у порядку денному", посол України в РФ Микола Білоблоцький „непогано представляє українські інтереси і його співпраця з В.Черномирдіним матиме перспективи".

◆

Міністер закордонних справ України **Анатолій Зленко:** „Призначення „такої важливої фігури", як Віктор Черномирдін, послом Російської Федерації в Україні свідчить про те, що Росія надає важливого значення Україні. В.Черномирдін чудово знає Україну, оскільки від самого початку брав участь у зустрічах і переговорах делегацій України та Росії. Новий посол зосередиться на питаннях економічного характеру". А. Зленко висловив сподівання, що обидві сторони знайдуть „цивілізоване вирішення газової проблеми".

◆

Колишній міністер закордонних справ України, член партії „Реформи та порядок" **Борис Тарасюк**: „Призначення послом РФ в Україні Віктора Черномирдіна є сильним і правильним кроком з точки зору російських інтересів. Це матиме вплив на цілий комплекс українсько-російських взаємин. В.Черномирдін мав дружні і тісні стосунки з Президентом України Леонідом Кучмою. Посол будь-якої країни може тільки мріяти про такі взаємини з главою держави. Питання полягає в тому, яким чином ці взаємини будуть використовуватися і на чию користь. Очевидно, їх передбачається використати виключно в інтересах Росії". На думку екс-міністра, В.Черномирдін – далека від дипломатії людина. Під час переговорів у першій половині 90-их років в Масандрі він припускався „далеко недипломатичних висловлювань на адресу чільних представників української делегації".

◆

Голова комітету з закордонних справ Державної Думи Росії **Дмитро Рогозін**: „Посол Росії в Україні повинен бути „не дипломатом, а політичною фігурою, що відповідає маштабові В.Черномирдіна".

◆

Голова партії „Реформи і порядок" **Віктор Пинзеник:** „Призначення Віктора Черномирдіна послом Російської Федерації в Україні сприятиме пожвавленню співробітництва між Україною та Росією. Водночас це призначення можна розглядати, як „політичне заслання" В.Черномирдіна".

◆

Директор Інституту політики **Микола Томенко**: „Найбільша небезпека цього призначення для України полягає в тому, що концепція „економічної приватизації" України пов`язана з діяльністю фінансово-політичних російських олігархічних угруповань, які діють в тісному контакті з аналогічними групами в Україні, здобуває підтримку на дипломатичному рівні. В.Черномирдін є не лише одним з найвпливовіших та найбагатших людей Росії, а має надзвичайно сильний досвід лобіювання інтересів потужних структур на державному та міждержавному рівні. Застосування цього досвіду дасть можливість Росії суттєво посилити ефективність політики, яку вона останнім часом й без того доволі результативно проводить щодо України - забезпечення власного домінування за допомогою економічних важелів".

◆

Президент Українського центру економічних і політичних досліджень ім. О. Разумкова **Анатолій Гриценко**: „Призначення на посаду посла в Україні В.Черномирдіна свідчить про те, що Росія побачила в Україні економічний інтерес. Це перший російський посол, з яким Президент України Леонід Кучма має добрі особисті стосунки. Це людина, яка знає всі відкриті та тіньові схеми, на яких зароблялися великі капітали, як в Україні, так і в Росії. Керівництву України треба подумати про зміцнення посольства в Росії „сильними кадрами", тим паче, що на стратегічних напрямах повинні працювати найсильніші дипломати".

УНІАН

Леонід Кучма...

(Закінчення зі стор. 1)

комплекс в Іллічівському морському порту в залізничному сполученні є ключовим пунктом базування міжнародної лінії Варна-Іллічівськ-Поті і Батумі-Іллічівськ-Варна.

Участь Президента Туркменістану у відкритті контейнерно-автотранспортного терміналу Іллічівського морського порту свідчить про велику зацікавленість Туркменістану в забезпеченні успішної роботи транспортного коридору від Каспійського моря до країн Центральної і Східної Европи. Найкоротший і найвигідніший шлях з Туркменістану в Україну лежить через Каспійське море, Кавказ і Чорне море. Відкриття найбільшого на Чорному морі контейнерно-автотранспортного терміналу поромної переправи залучить в Україну додаткові вантажопотоки. На першому етапі контейнерний термінал обслуговуватиме реґулярні залізничні контейнерні ешелони на маршруті Іллічівськ-Ґданськ (Польща).

За підсумками двосторонніх переговорів 13-14 травня в Києві було підписано 10 українсько-туркменських документів, зокрема спільне комюніке, договір про довгострокову торговельно-економічну співпрацю на 2001-2010 роки, програму довгострокового (на 10 років) економічного співробітництва на 2001-2010 роки і заходи до неї, угоди про постачання природного газу з Туркменистану в Україну на 2002-2006 роки, співпрацю в галузі фармацевтичної промисловости, реґулювання процесу переселення і захист прав переселенців, охорону секретної інформації, взаємне визнання й еквівалентність документів про освіту і вчені звання, співробітництво і взаємну допомогу з питань дотримання податкового законодавства і контракт між корпорацією „Туркменгаз" і НАК „Нафтогаз України" про купівлю-продаж туркменського газу.

Під час візити в Україну С. Ніязов подарував Л. Кучмі коня, якому шість років і звуть його Тигр-переможець. С. Ніязов передав Л. Кучмі світлину коня й міжнародний сертифікат на нього. Сам подарунок привезуть пізніше. С. Ніязов запросив Л. Кучму в будь-який зручний для нього час відвідати Туркменістан.

Президент України Л. Кучма і Президент Туркменістану С. Ніязов 14 травня на вул.Прорізній відкрили пам'ятник видатному туркменському мислителю, філософу, поету-патріоту Махтумкулі Фрагі (1733-1783). Він являє собою бронзове погруддя на гранітному постаменті. Президент України назвав символічним те, що відкриття пам'ятника відбувається в травневі дні, напередодні свята поезії Махтумкулі, яке відбудеться 22 травня.

Л. Кучма зазначив, що в цей же час в Україні відзначають день пам'яті видатного українського поета України Тараса Шевченка. Обидва поети глибоко переживали за майбутнє рідного краю, закликали народи до об'єднання та створення сильної держави. Л. Кучма вважає закономірним, що в Ашгабаті на вул.Тараса Шевченка споруджено бронзовий пам'ятник Великому Кобзареві.

УНІАН

АМЕРИКА І СВІТ

США виключено з провідної комісії ООН

НЬЮ-ЙОРК. – Сполучені Штати Америки в п'ятницю, 4 травня, втратили своє місце у Комісії з прав людини Організації Об'єднаних Націй з прав людини – вперше від 1947 року, коли її було створено. Комісар ООН з прав людини Мері Робінсон високо оцінила внесок США у працю Комісії, тоді як Міжнародна Амнестія вбачає у такому рішенні підступи країн, які прагнуть уникнути розслідування. Державний департамент заявив, що без повноправної участи США у діяльності Комісії ООН з прав людини цей орган уже не матиме такого впливу, як раніше. Представник Державного департаменту Сузан Пітмен висловила розчарування результатами голосування, внаслідок якого США принаймні на рік позбулися місця в Комісії. Незважаючи на це, – зазначила С. Пітмен, – питання прав людини і надалі займатимуть важливе місце у політиці США. На три мандати у Комісії, які передбачені для західніх держав, претендувало чотири країни. В результаті голосування Франція, Австрія та Швеція випередили США. У Конґресі на це зареаґували досить гнівно, і 10 травня більшість законодавців проголусувала за те, щоб затримати частину боргу США до ООН. Голосами 252 до 165 вирішено заплатити борг на суму 582 млн. дол, а 244 млн. дол. затримати до часу, поки США повернуться у Комісію з прав людини. Генеральний секретар ООН Кофі Анан скритикував подібний розвиток подій, але водночас схвалив, що США не заблькували загалом цілу суму боргу ООН.

ФБР і справа Т. МекВея

ВАШІНҐТОН. – Директор Федерального бюра розслідувань (FBI) Люїс Фрі у вівторок, 1 травня, неочікувано подав до відома, що в червні, після майже восьмирічної служби, резигнує зі свого становища. На пост директора ФБР його у 1993 році призначив тодішній Президнет Бил Клінтон. Причиною такого рішення Л. Фрі подав бажання присвятити більше часу родині. Несподіване рішення директора ФБР захопило зненацька уряд Президента Джорджа Буша, але разом з тим спонукало засоби масової інформації згадати всякі дотеперішні помилки бюра. Ще не встигли дорадники Президента зупинитись на будь-якій кандидатурі, як бюро ФБР стало знову об'єктом критики. Цим разом за помилку в справі Тімоті МекВея, котрого мали скарти смертю в середу, 16 травня, за його участь у знищенні Федерального будинку в Оклагома Сити та вбивстві 168 осіб у 1995 році. Виявляється, ФБР не передало адвокатам-оборонцям Т. МекВея тисячі сторінок у цій справі. З уваги на це, головний прокурор США Джон Ашкрофт негайно відклав виконання смертного вироку Т. МекВея на один місяць, щоб адвокати мали можливість переглянути згадані матеріяли. Аналітики передбачають, що оборонці МекВея тепер матимуть можливість вимагати нового розгляду цієї судової справи чи інших пільг для свого клієнта.

Президент Кучма – один із ворогів преси

НЬЮ ЙОРК. – Президенти України та Росії Леонід Кучма і Володимир Путін увійшли до списку 10 „ворогів свободи преси“. Список підготував Комітет захисту журналістів, що базується у Нью-Йорку. Ця міжнародна організація оприлюднює такий список щорічно у Всесвітній день свободи преси, який відзначається 3 травня. За словами виконавчого директора організації Енн Купер, Л. Кучма потрапив до списку за кампанію залякування в Україні журналістів та за тиск цензури. В. Путін – за дії, спрямовані на встановлення централізованої контролі над засобами масової інформації. До списку також увійшли релігійно-політичний провідник Ірану аятолла Ілі Хаменей, голова КНР Цзян Цземінь, Фідель Кастро, президенти Ліберії, Зімбабве, Тунісу та інші політики.

Радіо „Свобода“-Радіо „Вільна Европа“ відзначили 50-ліття

ПРАГА, Чехія. – На урочистій церемонії минулої п'ятниці, 4 травня, у штаб-квартирі радіостанції в Празі президент Чехії Вацлав Гавел наголосив на величезних заслугах цих радіостанцій у справі повалення комуністичних режимів і встановлення демократії в республіках колишнього СРСР і країнах Східньої Европи. У 1995 року радіостанція на запрошення чеського президента переїхала із Мюнхену до Праги. Олена Боннер – член Міжнародної ліґи з прав людини при Організації Об'єднаних Націй, виступаючи на урочистостях, повідомила, що Ліґа обрала Вацлава Гавела "Людиною Року".

Тільки добродійність може стати над лихом Чорнобилю

ВАТИКАН. – Відзначаючи 15 річницю Чорнобильської трагедії, Папа Іван Павло II підкреслив, що саме ця трагедія була почином „ланцюгової добродійности“. На авдієнції 26 квітня Папа привітав 1,500 осіб – представників від 50,000 італійських родин, які кожного року на п'ять місяців приймають дітей з України та Білорусі, котрі постраждали від радіяції. Папу у Ватиканській приймальні ім. Павла УІ своїм співом привітав Київський дитячий хор. Деякі діти фізично страждають від Чорнобильської аварії, багато з них отримують лікування в Італії. Добродійність є єдиною можливою відповіддю цій „ історичній екологічній катастрофі“, котра дала можливість тим дітям приїздити до Риму, заявив Папа Іван Павло II. Говорячи про свою візиту 23 - 27 червня до України, Папа висловив бажання „поцілувати ту землю, котра перестраждала так багато“.

Відбулися американсько-російські переговори щодо ПРО



Пол Вольфовіц

МОСКВА. – Офіційна делеґація американських спеціялістів на чолі з Полом Вольфовіцом, заступником секретаря Департаменту оборони минулої п'ятниці, 11 травня, намагалася представити російським колеґам та роз'яснити пляни Президента США Джорджа Буша стосовно системи протиракетної оборони та виходу за рамки спеціяльного договору 1972 року (ABM Treaty).

Росія виступає категорично проти наміру США будувати нову протиракетну оборонну систему. На думку Москви, ця система демонтує протиракетний договір 1972 року, який дотепер був підставою ґльобальної безпеки. США натомість переконують, що протиракетна оборонна система потрібна для безпеки проти ядерних нападів малих аґресивних держав. Незважаючи на свою незгідливість, Кремль прийняв пляни Президента Буша стосовно ПРО зі спокоєм, а Президент В. Путін схвалив намагання США брати до уваги думки інших країн в цій справі. Переговори в Москві є частиною таких же переговорів з Токіо, Пекіном, Нью-Делі та іншими столицями.

Головним аргументом договору щодо ПРО з 1972 року, котрий обмежує США і Росію до виключно місцевої протиракетної оборони, є те, що держава, котра не може себе оборонити проти ядерного нападу, не зможе також нападати на іншу країну. Все ж таки Американці не переконали росіян у доцільности протиракетного щиту. Вісімнадцять американських експертів були в Москві для роз'яснення задумів президента Буша щодо ракетної системи оборони континентальної частини США. Після переговорів міністерство закордонних справ Росії заявило, що не переконане в слушності американських плянів. За словами росіян, американці не подали належного обґрунтування причин відмови від нині чинних домовленостей про контролю над озброєннями – Договір про обмеження балістичних ракет 1972 року.

Прихильники американської протиракетної оборонної системи сперечаються, що договір ПРО з 1972 року застарів, а побоювання ядерних нападів малих держав мають під собою певні підстави.

Після дискусій у Москві офіційна делеґація США на чолі зі заступником Державного секретаря США з питань контролі над озброєннями Ейвіс Болен побувала 12 травня в Києві, де відбулися українсько-американські консультації з питань стратеґічної стабільности у світі та процесу розгортання системи протиракетної оборони. Е. Болен запевнила Україну, що США усвідомлюють необхідність уникати односторонніх дій та рішень у цьому процесі. Як повідомили у прес-службі МЗС України, в ході зустрічей, котрі відбулися після того, як 1 травня цього року Президент США Джордж Буш заявив про намір США вийти за рамки договору про ПРО 1972 року і розгорнути систему протиракетної оборони національної території, мав місце докладний обмін думками щодо подальшого вдосконалення міжнародної договірно-правової бази з питань ядерного нерозповсюдження та контролі над озброєннями. На українсько-американських переговорах українську делеґацію, до складу якої увійшли представники адміністрації Президента України, Ради національної безпеки та оборони, МЗС і Міністерства оборони, очолює заступник міністра закордонних справ Ігор Харченко.

Окрім переговорів в МЗС України, відбулися також зустрічі американської делеґації з головою Державної комісії України з питань оборонно-промислового комплексу Володимиром Горбуліним. В.Горбулін зазначив, що значна увага на консультаціях була приділена питанням збереження і нерозповсюдження ракетних технологій у світі та обговоренню ролі договору про ПРО. Він зауважив, що США передбачають створення елементів ПРО морського і космічного базування, і в цьому питанні „Україна має можливість технологічно співпрацювати з США“.

Голова Держкомісії наголосив, що Україна „має проукраїнську позицію, а не проросійську чи проамериканську“.

Проти „сповзання“ парляменту на антидержавні позиції

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Сесія обласної ради висловила рішучу незгоду зі „сповзанням парляменту України на антиукраїнські і антидержавні позиції“. У зверненні до Президента України Л. Кучми, Верховної Ради і народних депутатів України від Івано-Франківщини, прийнятому 10 травня на сесії, яка розглядала суспільно-політичну ситуацію в державі, депутати обляради „категорично заперечують проти зміни вже обраного демократичного курсу“. Депутати просять Президента України при формуванні нового уряду „врахувати не тільки професійну підготовленість, партійну приналежність, але й державницькі позиції претендентів“. На думку депутатів, „нова комуно-олігархічна більшість ВР“ спирається „на реакційні кола“, мета яких - „відновлення імперії“, а повалення уряду В. Ющенка „є тільки першою ланкою до цього“.

Загальні збори Української кооперативної каси „Самопоміч“



Звітує президент Богдан Ватраль



Промовляє Ігор Ляшок

ЧИКАҐО. – 8 квітня в залі СУМА (це вже традиція) відбулись 50-ті загальні збори української кооперативної каси „Самопоміч“, які відкрив президент Ради директорів д-р Михайло Кос. Владика Іннокентій Лотоцький провів молитву.

Д-р М. Кос у своєму слові повернувся до скромних початків, які порівняв з сьогоднішньою сумою активів, подав до відома членів інформацію про те, що у 2000 році з нашою установою об'єдналася „Самопоміч“ – Українська американська кредитівка в Нью-Джерзі. Дотеперішнє приміщення стало затісне. Новий будинок стане побіч Інституту модерного мистецтва і буде гарним доповненням української околиці.

Секретар Віктор Войтихів прочитав протокол із попередніх загальних зборів. Привіти склали інж. Дмитро Григорчук - президент Централі українських кооператив Америки, який згадав перших діячів Семянчука, Артимовича, Филиповича, Генеральний консул України Борис Базилевський, мґр В. Щебльовський – від Т-ва „Самопоміч“, інж. Орест Бараник – від УККА, Андрій Скиба – від УКРади, д-р Домашевський – від Т-ва „Самодопомога“ і від оселі в Равнд -Лейку, д-р Олесь Стрільчук – від СУМ-у в Палатайні, Христя Верещак – від Осередку СУМ-у в Чикаґо, інж. Мирон Гриневич – від Українського Музею Модерного Мистецтва, Ореста Фединяк – від Пласту, Н. Іванів – від Золотого Хреста і від СКУ – Федерації жіночих організацій, Федак – від ОЖОЧСУ, Леся Косорог – від ОДУМ-у, а член дирекції І. Павлик склав вітання від ОЧСУ.

З окремим словом і вітаннями виступив Юрій Клюфас від імені телекомпанії „Контакт“ і від імені міст побратимів Чикаґо-Київ. Сердечним батьківським словом був виступ Митрополита І. Кротця. Віктор Войтихів відчитав привіт від Владики Всеволода (православна катедра), надійшли привіти від губернатора Дж. Раєна і конґресмена Л. Гутереза. Понад годину тривало читання привітань.

Другим звітодавцем був Богдан Ватраль. президент установи, який повідомив про 542 тисячі долярів, переданих на громадські цілі для шкіл і парафій. Б. Ватраль дав позитивну оцінку об'єднанню кредитівок. В Нью-Джерзі створено дорадчий комітет, щоб каса могла швидко реаґувати на потреби громадян на місцях. На закінчення була складена щира подяка почесному президентові Омелянові Плешкевичу і всім членам ради комітетів, та найближчим співробітникам. Звітували голови комітетів А. Кіт – кредитного, Й. Оверко – контрольної комісії.

Запити зі залі зробили Н. Филипович, Роман Заяць. Д-р Г. Домашевський подякував за співпрацю, за підтримку Оселі в Равнд-Лейку.

Збори уділили абсолюторію й прийняли під голосування кандидатури, які прийнято оплесками.

Ірена Камінська

10-ліття Фундації...

(Закінчення зі стор. 1)

економічній розбудові своєї країни, підкреслив конґресмен Роберт Шейфер.

Черговий доповідач, посол України в США Костянтин Грищенко вказав на великі можливості і певні досягнення у технологічних ділянках, але підкреслив, що майбутнє України залежатиме у великій мірі від відродження сільського господарства й харчової промисловости, зокрема її переробної галузі. Переробна промисловість в Україні майже повністю приватизована, зазначив він, і саме в ній підприємництво виявляється якнайбільше. Як приклад великого успіху підприємницької діяльности посол Грищенко вказав на пивоварний завод „Оболонь“. Поле для підприємців в Україні – велике. В Україні відродився селянин-фермер. Допомога США у відродженні сільського господарства потрібна і була б високо цінована. Нове покоління думає по-новому і воно є ґарантією світлого майбутнього України, – підкреслив посол Грищенко.

Мері Чембліс, високопоставлена представниця міністерства сільського господарства США, говорила про ролю харчової промисловости у розвитку національної економіки. Вона навела статистичні дані з економіки США. Порівнюючи їх із даними з української економіки, М. Чембліс підкреслила важливість технологічних нововведень для підвищення продуктивности харчової промисловости, збільшення експорту й творення нових місць праці, щоб Україна могла стати конкурентоспроможною на світовому харчовому ринку. Для цього уряд України мусить встановити постійно діючі правила, ґарантувати право на приватну власність землі, допомагати фермерам, надаючи їм низьковідсоткові позики.

Посол Вильям Тейлор, координатор в Державному департаменті допомоги США новоствореним незалежним державам, заявив, що уряд США ставиться до України з великою уважністю. „Ми турбуємося про її стабільність, суверенітет і незалежність, – сказав він. – Економіка є великою частиною наших турбот. Останнім часом ми провели двосторонні консультації, минулого тижня українська урядова делегація побувала у Вашінґтоні. Сполучені Штати дуже зацікавлені, яким буде наступний уряд України. Минулий рік позначився економічним поступом, особливо у харчовій промисловості, в якій є найбільші західні капіталовкладення. Проблемою є теперішня невизначеність політичної ситуації. Призначення нового прем'єрміністра дасть США вказівку, чи Україна буде далі віддана справі економічних реформ, інтеґрації зі Заходом, надання фермерам права на власність землі. Іншою вказівкою буде те, як влада завершить розслідування справи загибелі журналіста Георгія Ґонґадзе. Куди піде Україна – від того залежатиме дальша американська допомога“.



Виступає конґресменка Марсі Каптур.



Промовляє сенатор Ричард Люґар

З довшою промовою на конференції виступив також сенатор Ричард Люґар. Він оглянув американсько-українські стосунки за роки з часу відновлення незалежности України. Сенатор ствердив, що Україна займає одне з найважливіших геостратегічних місць у світі, яке є справжнім мостом зі Заходу на Схід. „Я переконаний, – підкреслив він, – що стабільність в Україні є в інтересах національної безпеки Сполучених Штатів“. Багато хто забув про розсудливе рішення України стати безядерною державою. Україна також виявила мудрість і далекоглядність, закривши Чорнобильську АЕС. Сенатор Люґар далі сказав, що він гордий з ролі, яку США й так званий Акт Нанна-Люґара відіграли, допомагаючи Україні усунути з своєї території всю ядерну зброю. „Як приятель України, – закінчив свій виступ сенатор Ричард Люґар, – я стурбований недавнім розвитком політичних подій у Києві. Україна зробила такий важливий поступ, що всі ми мусимо подвоїти наші зусилля, щоб запевнити, що Україна не зіб'ється з колії в цей час політичного зрушення“.

Далі в рамках програми конференції відбулися чотири „круглі столи“, учасники яких продискутували такі теми: теперішній стан розвитку систем харчової промисловости України; стан їх фінансування; майбутнє цієї галузі; і нарешті, що ця галузь пропонує малому українському підприємцеві.

Участь у дискусіях взяло велике число видатних представників американських промислових, торговельних і фінсових кіл, які вже віддавна діють активно в Україні. Їх висновки й рекомендації вийдуть окремою книгою.

Закриваючи конференцію, президент Фундації США–Україна Надя Комарницька-МекКоннел подякувала всім учасникам й організаторам та нагадала, що друга зі серії трьох конференцій відбудеться найближчим часом у Києві.

Р. Ф.

Фото: Art Ukraine.com

З жанру народних байок

Російськомовна київська газета „Столічнає новості“ в числі з 8–14 травня опублікувала результати дослідження, проведеного власною соціологічною службою. Метою опитування було з'ясувати, кого народ бажає бачити на посаді нового прем'єр-міністра. Дослідження охопило всі області України, було опитано 5,500 респондентів. Висліди засвідчили, нібито люди просто таки горять бажанням бачити новим прем'єром Миколу Азарова, голову Податкової адміністрації України. На другому місці – міський голова Києва Олександер Омельченко, лише на шостому – Віктор Ющенко.

Щодо несподіваної популярности М. Азарова, то її можна пов'язати хібащо з нещодавно виданою ним книжечкою для дітей України під назвою „Казки про податки“.

Шевченко у Каневі

22 травня 1861 року на горі біля Канева поховали Тараса Шевченка. Гору називали Чернечою, тому що біля її підніжжя був монастирок, а на горі копали келії старі ченці з козаків. Назва гори офіційно не змінилася, але її здавна називають Тарасовою. Поява на горі поетової могили перетворила це тихе місце на осередок прощ і молитов, тривог і надій. Уже 8 липня 1861 року велике зібрання шанувальників поета і поминальний обід поблизу його могили стривожили владу, до Канева виїхав київський губернатор, прибуло військо.

Влітку 1891 року студенти-українці заснували на Тарасовій горі Братерство Тарасівців, яке щороку на Зелені свята вшановувало пам'ять Шевченка зібраннями на його могилі. 1 травня 1893 року 29 осіб з цього товариства були заарештовані і стали перед судом „за українофільство". У подальші роки було встановлене поліційне стеження за усіма відвідувачами Тарасової гори. 24 лютого 1911 року губернатор заборонив „прогулянки учнів до пам'ятника Шевченка". У березні 1914 року було заборонено вшанування 100-річчя великого поета. Після утвердження комуністичного режиму в Україні переслідування пам'яті поета тривало. 8 липня 1919 року був розстріляний багатолітній опікун Тарасової гори, міністер освіти в уряді незалежної України Володимир Науменко. 22 квітня 1923 року за рішенням Канівського районного з'їзду незаможних селян було зруйновано хрест на могилі поета. Жертвами режиму стали після 1931 року члени Всеукраїнського Шевченківського комітету, покликаного досліджувати і ширити творчу спадщину поета. У 1937 році зазнали переслідувань архітектори Василь Кричевський і Петро Костирко, звинувачені у тому, що музей на горі побудовано у формі хреста. Була репресована більшість працівників музею разом з його директором Михайлом Стретовичем.

До 120-річчя поета на його могилі поставили пам'ятник, автором якого був німець Матвій Манізер, тоді як проєкти українських мистців С. Дарагана, К. Бульдіна, Я. Ражби були відхилені. У 60-ті роки зростання національної свідомости студентської молоді покликало молодих киян до щорічних травневих зустрічей на горі, учасники яких теж зазнавали переслідувань. 21 січня 1978 року на Тарасовій горі спалив себе на знак протесту проти поневолення України Олекса Гірник з Калуша.

Останнім проявом насильства влади стали події 22 травня 1991 року, всього десять років тому, коли з ініціятиви сановників Московського Патріярхату на могилі поета сталося протистояння з його шанувальниками.

У незалежній Україні Шевченківський меморіял усе ще не зазнав спокою. Щойно виникла загроза збудування на просторах перед Тарасовою горою промислового підприємства, яке може спотворити увесь краєвид. Сучасні мистці усе частіше порушують питання перегляду концепції пам'ятника на Тарасовій горі, за якою могилу перетворено на оглядовий майданчик, а постать поета виготовлено за засадами комуністичної монументальної пропаганди, метою якої, за словами Троцького, було „міцніше придушити цим пам'ятником український народ".

Проте, яких змін не зазнала б могила поета, Тарасова гора навіки залишиться не лише місцем вшанування його пам'яті, а й символом нескореного українського духу.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз – SVOBODA – Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор –Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (доД. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (доД. 3040)
Передплата - Марійка Пенджола (973) 292-9800 (доД. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про сумну річницю, що проминула

Дивний, але промовистий збіг обставин – здається, немов навіть сама назва „Чорнобиль" приносить зі собою погані події.

15-ліття від атомного вибуху у Чорнобилі проголошене було усіма засобами інформації завчасу та усі на свій спосіб цю сумну річницю відзначали. Розуміється, в першу чергу була тут наша преса – але не тільки наша. Преса по цілому світі різними статтями чи принаймні короткими згадками також пригадувала про цю найбільшу трагедію XX століття. Але з великим здивуванням серед усіх прихильних згадок, сполучених із співчуттями для жертв цього ґльобального нещастя, знайшли ми у польському тижневику п. н. „Впрост", який нагадує так зовнішньою формою, як і змістом, американський „Тайм", велику статтю, якої мотто повторюється на обкладинці п. н. „Чорнобиль – найбільша вигадка XX століття".

Читаємо у цій докладній статті пера М. Роткєвіча, у співпраці ще із двома журналістами, цілий ряд „доказів" на те, що нещастя в Чорнобилі ніяк не було таке велике, як його описують, що радіяція не приносить так багато захворювань і що земля не є заражена у такому широкому засягу, як представлено фахівцями. Одним словом – не було причини до такого світового занепокоєння чи навіть алярму, і що це сталося з причини параної, а не дійсного стану наслідків радіяції. Автори підозрюють усіх у подаванні неправдивих фактів, та що діється це тільки на те, щоб здобувати постійно гроші на мниме лікування хворих та розміщення евакуйованих.

Читати усі ці злобні оскарження саме у 15-ту річницю Чорнобильської катастрофи неможливо без крайнього обурення і запитання, – в якій цілі це робиться? Чи так польська преса бажала відзначити сумну річницю? На щастя, світова опінія не така, і згадували Чорнобиль з повагою та журбою про майбутнє по всіх усюдах. В Об'єднаних Націях відбулася з того приводу окрема сесія, відзначувано річницю зібраннями та розгляненням можливостей помочі, були звіти Фонду Допомоги Чорнобилеві та подані числа захворювань і смертности, що збільшуються, а не маліють у відстані 15 років.

Чи не кричить за себе факт, що за останніх п'ять років Україна втратила понад два мільйони населення? Чи не кричить за себе факт, що Україна займає перше місце в Европі за смертністю дітей? Чи світлини і відвідини хворих дітей та тих, що родяться каліками, не викликує переляку і суму?

Скільки ми вже мали нагоду бачити їх, тих маленьких хворих гостей, що побували в США. Стоять вони перед нашими очами, сумно усміхнені, в очікуванні вилікування. Немов бачу синьооку восьмилітню Оксанку, коли, відвідуючи нашу редакцію, доконче хотіла писати на моїй машинці. Але наступного року вже Оксанки не було – закінчила свої муки. Пригадується, немов це було вчора, група жінок, що стояли біля дверей нашого готелю у Києві, бажаючи розповісти про своє горе, – у кожної на обличчі було виписано стільки смутку та безнадії. Пригадується перша зустріч у Києві із В. Яворівським і його подарунок – книжка „Марія з полином на початок століття", на якій він написав мені: „Люба землячко, не забувайте Чорнобиля"... Чи ж все це мало б бути „блефом-вигадкою", як пишуть польські журналісти?

Здається, що вже зі словом „Чорнобиль" в'яжеться стільки поганого, стільки журби, що стане не на 15 років, а на десятки років, на цілі покоління, а кожна згадка про „Чорнобиль" – це для українського народу постійна, незагоєна рана.

О–КА

І в Грицеві читають „Свободу"

Кожного тижня члени громадської організації „Відродження Грицева" мають змогу читати свіже число „Свобода". Наша організація діє з 1998 року в селищі Гриців Шепетівського району Хмельницької области. Її завдання– розвиток сільської громади, відродження духовних та культурних цінностей нашого краю, підтримка молодіжного руху та популяризація здорового способу життя. Селищний голова Наталія Гнатюк під час поїздки до США мала нагоду спілкуватися з представниками української громади в Америці і ми хочемо щиро подякувати Петру Теплицькому з міста Алдіни, Н.Й., який передплатив тижневик для Наталії Гнатюк. Було приємно прочитати в газеті розповідь замітку Олени О. Морозевич з Лейквуду, Кольорадо, „Військовики читатимуть „Свободу" про зустріч денверської громади з Наталією Гнатюк. Зацікавили нас публікації про життя Пласту. Неподалік Грицева у селі Орлинці діє Пластова Паланка. Дякуємо Христі Ковч (Головна Пластова Булава, Булава Головної Булавної Уладу Пластового Сеніоріату, Вебстер, Н.Й.) за фінансову допомогу орлинецьким пластунам.

Василь Джурабаєв,
президент асоціяції
„Відродження Грицева"

Шановні читачі!

Просимо у своїх статтях і листах обов'язково подавати число телефону для полегшення спілкування з вами. Також просимо не надсилати копії статтей, надісланих в інші видання. Редакція відхилятиме ті статті, які вже з'явилися в інших газетах. Ми змушені ще раз повторити відому істину, що редагування, скорочення статтей і зміна заголовків (зі збереженням змісту публікацій) є правом редакцій газет.

Редакція „Свободи"

Симон Петлюра: „Боротьба проти „великої єдиної Росії“



Симон Петлюра

В календарі визначних українських дат травень пов'язаний з іменем Симона Петлюри (10 травня 1879 – 25 травня 1926) – державного діяча, організатора Українських збройних сил, головного Отамана військ Української Народної Республіки, голови Директорії УНР, політичного мислителя і блискучого публіциста. Про цей дар проникнення в сутність речей і про силу пера свідчить, зокрема, стаття С. Петлюри, яка належить до „золотого фонду“ української суспільно-політичної думки і найактуальніші уривки з якої пропонуємо увазі наших читачів.

...Доказати европейцеві необхідність визнання за українською нацією прав на її самостійне державне життя – це значить найщільніше підійти до справи фактичного поділу колишньої московської імперії, нині совєтської „федеративної“ республіки. Ні факт існування прибалтицьких держав – Фінляндії, Латвії, Естонії, Литви, ні прилучення деяких земель бувшої Росії до Польщі не можуть поважним політиком розглядатись за акти тривкі, що знаменують собою остаточну одірваність названих земель од бувшої Росії. Всі держави, утворені після 1917 року на території бувшої Росії, не мають шансів на тривке існування і будуть завжди загроженими, поки на півдні бувшої імперії не організується і в силу не увійде незалежна держава українського народу. Тільки вона одна, як найсильніша численністю свого населення, матеріяльними ресурсами і мілітарною відпорністю може бути базою, підставою більш-менш незахитного життя державних новотворів, з бувшої Росії організованих. Тільки постання і зміцнення цієї держави може фактично вирішити долю Росії і привести до остаточного та безповоротного поділу її. Оцю вагу Української Держави в долі новітніх прибалтицьких і кавказьких державних формацій добре відчувають розумніші, реальні політики їх, не заколисані ілюзіями сучасности, яка, як показав брутальний досвід, пророблений комуністичною Москвою над Грузією, що була визнана і де факто і де юре европейськими державами, розвіює тимчасові самообмани політичного-державного порядку і творить фікції з'явищ ніби реального характеру.

Не будемо і себе заколисувати ілюзіями в дійсній та незломній реальності актів фактичного чи юридичного визнання згаданих держав з боку Европи і Америки.Ці акти мають своє значення доти, доки московська брутальна сила не розтопче творчої праці бувших „інородців“ і наново не підіб'є під своє копито землі з „інородческим“ населенням, що одірвались од неї. Сподіватись допомоги і підтримки цим державам з боку тих держав, що визнали їх – було б даремно. Бо, в суті діла, реальний европейський політик не може не дивитись на ці державні новотвори, як на тимчасові, „сезоновими“ державами їх називаючи. Тим то й можна пояснити ту зарезервованість, що її виявляють у справі стосунків до них „поважні“ діячі і представники европейської політичної думки.

Авспіції і гороскопи останньої в справах російської проблеми ще й досі живляться давніми джерелами, старими критеріями і засвоєними раніш оцінками величности Росії. Одіюм чи маєстат імени її ще й досі високо кваліфікується на міжнародній політичній біржі, принаймні тією школою дипломатів і політичних діячів, що цинічно переходять до порядку дня над докучливими претенсіями не досить сильних прохачів або що не вміють розпізнати в цих „претенсіях“ неоправданих і „проханнях“ елементів наростаючої сили факторів міжнародного життя.

Власне, в таких, об'єктивно кажучи, умовинах перебуває сьогодні наша справа в опінії одповідальних, від яких залежить рішення, кругів европейської та американської політичної думки. Оптимізм в оцінці цих умовин був би зайвим і зле свідчив би про нашу здатність орієнтуватись в складній ситуації міжнародних відносин. А проте їх змінливість, що лежить в самій природі їх, їх сейсмологічна чуйність до змін, що наближаються в політичних перегрупіровках і комбінаціях, не дає нам права бути і непоправними песимістами щодо реальних наслідків од наших змагань, на з'ясування ваги нашої справи перед европейцями направлених. Не забуваючи ані на одну мить, що ми знаходимося у стані боротьби, ми повинні реально зважити вагу тих чинників, що нам не сприяють, і за всяку ціну, всякими гідними нас засобами, значення їх обезсилити.

Одже, наперед мусимо рахуватися з тим, що, знаходячи навіть теоретичне признання, обґрунтованість і справедливість наших змагань, не так легко знайдемо практичне ральне підтвердження теоретичної чи академічної солідарности з нами. Можна з пошаною ставитися до заяви президента Чехословацької Республіки Масарика про те, що, мовляв, він і його уряд будуть розглядати однині українську проблему нарівні з російською, можна бачити в такій заяві показник зміни, що розпочалася, настроїв серед рафінованих „москвофілів“, якими до недавнього часу були чехи, але ця заява не може нами розглядатись, як реальна величина, що переважає на міжнародних терезах в певний бік становище нашої справи. Подібні заяви – це „музика майбутнього“, що наближається, яку відчував і раніше других ніби побачив розумний професор, – голова молодої слов'янської держави, прихильник реалізму не тільки в філософії, але й в політиці. Але вона має більш моральну вагу для нас, а не політичну. Вона, як та „ластівка“, що весни не робить, – по відомому прислів'ю, а проте все ж весну віщує! З огляду на сьогоднішню групіровку держав і значення в міжнародній політиці Англії і Франції, нам багато залежало б на тому, щоб почути аналогічні чи похожі заяви із уст Лойд-Джорджа або Пуанкаре. На жаль, їх не маємо і певно не почуємо доти, доки не проробимо праці, що обов'язала б їх таку заяву скласти. Ясна річ, що найголовнішою працею буде та, яку на Україні своєю кров'ю, жертвами і упертістю в напрямку здобуття власної держави пропробить наш народ. Але й ця праця буде неповною, а може й не вистачаючою, коли одночасно ми, українська еміґрація, не переконаємо політичну опінію великих держав, їх пресу, їх громадянські круги в тому далтонізмові, що вони його допускаються, сподіваючися воскресіння колишньої могутности великої Росії. Ми повинні доказати, що це помилка, самообман, що до цього ми – українці разом з іншими колишніми „інородцями“ не допустимо, і що резервова позиція великих держав в стосункові до наших державних змагань дорого коштуватиме в першу чергу цим же державам.

Проводячи певну працю в цьому напрямку, ми повинні скомпромітувати ідею реставрації великої Росії, як ідею нереальну, штучну і невигідну для Европи, натомість виставляючи плян поділу її, як найбільш доцільне розв'язання остогидлої, неспокійної справи, що все таїла в собі погрозу й небезпеку, що й тепер таїть в собі ті ж самі тенденції.

Справа з цією компромітацією не є така легка, як дехто думає, – отож з тим більшою енерґією за неї українська еміґрація взятися повинна, використовуючи для цього той багатий матеріял, який ми, зазнавши на собі і таємничі інтенції, і всі вияви московського „я“, посідаємо...

Виконати це завдання, якщо не зовсім, то хоч почасти, зможемо тоді, коли подбаємо про те, щоб наше перебування на чужині напоїти глибоким змістом і продуктивною працею, що одповідає вимогам національної програми будівництва держави.

Не забуваючи про цей обов'язок перед Батьківщиною, а в міру свого хисту, знання і фаху його виконуючи, ми тим самим поглибимо і загартуємо в собі одпорну силу, для переборення розкладових явищ еміґраційного життя, і повернемося на Україну з певними цінностями, потрібними для будівництва, повернемося з більшим життьовим досвідом і повернемося досвідченішими, розважнішими та практичнішими будівничими нашої Держави.

1925 рік

(Збережено мову ориґіналу).

Вітаємо невтомну О-КУ!



Контрольна комісія Українського Народного Союзу, проводячи чергову перевірку діловодства УНСоюзу, почуває себе до приємного обов'язку висловити найщиріші привітання заслуженій українській журналістці Ользі Кузьмович з нагоди опублікування у „Свободі“ 9 березня ц. р. її 1000-го матеріялу під рубрикою „Про це і те“. Бажаємо їй дальшої продуктивної творчої праці – щоб популярна серед наших читачів рубрика тішила нас упродовж нового століття!

Василь Пастушок, Степан Гавриш, Олександер Серафин, Мирон Ґрох, Ярослав Завійський

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Вісті секретаря

Травень, 2001

Марта Лиско, Головний Секретар

Уряд Відділу

Всі відділи вже повинні були відбути річні збори та надіслати до Головної канцелярії список відділових урядовців на 2001 рік. Кожного роки ми звертаємося до всіх секретарів у цій справі. Це вимога нашого статуту і засіб для продовження співпраці з відділами. Пригадую, що тільки члени, котрі платять братські фонди, можуть бути урядовцями відділу чи делеґатами. Ще раз потверджуємо, що перехід на пряму збірку вкладок не змінює нашої організації. Вона є і надалі залишається братською установою. Як братська установа ми мусимо провадити братську діяльність і тримати тісний контакт з членством.

Суспільні члени

Щороку у червні всі секретарі дістають список суспільних членів у їхньому відділі. Треба переслати до Головної канцелярії до 1 липня кожного року братські фонди $3.00. Без вплачення цієї вкладки за 2001 рік член не буде мати права бути вибраним делеґатом на Конвенцію в 2002 році. Суспільними членами можуть стати тільки ті члени, котрі закінчили 65 років життя і мають вже виплачену грамоту в УНСоюзі.

Голосуючі члени

В липні цього року всі секретарі отримають список голосуючих членів їхнього відділу. На базі числа членів кожний відділ матиме право на одного або більше делеґатів на Конвенцію. Згідно із статутом, відділ, який має від 75 до 149 голосуючих членів, має право на одного делеґата; 150 – 224 – два делеґати; 225 – 299 – три делеґати; від 300 і більше – чотири делеґати. Прошу пам'ятати, що стан голосуючих делеґатів міняється місячно. Члени постійно виплачують поліси, вмирають, вибирають гроші і т.п. Щоб затримати стан вашого відділу в такому самому числі, секретарі та організатори мусять докласти всіх старань, щоб придбати нових членів і заступити тих, що відійшли.

Нові аплікації

Нові аплікації є простіші, як попередні, але до них треба звикнути. Як Ви зауважили, вже не треба виповняти окремих дитячих аплікацій, бо є тільки одна аплікація. Нові аплікації вимагають мінімум одну річну, піврічну, квартальну або місячну вкладку. Також треба кожному аплікантові дати поквитовання за одержані гроші. Все це є частиною нових аплікацій. Прошу обережно виповняти аплікації і давати повні інформації.

Виказн

Річно ми висилаємо до всіх відділів точні списки членів відділу та їхні адреси. Дуже просимо переглянути ці списки і подати нам зміни, якщо ваші інформації різняться від поданих. УНСоюз має дуже багато членів із виплаченими полісами. Ми не можемо зв'язатися з ними через брак адрес.

Всі відділи потребують нових членів. Скористайте із найдешевших в історії УНС вкладок та продавайте наші нові поліси.

Звіт Контрольної Комісії

Контрольна комісія, згідно зі Статутом УНС, від 8 до 10 травня ц.р. перевірила діловий стан Українського Народного Союзу за 2000 рік. Попередня контроля відбулася в кінці листопада 2000 року – за 9 місяців минулого року. Плян праці Контрольної комісії складався з перевірки виконання рішень 34-ої Конвенції УНС, ведення справ Фінансового та Рекордового відділів, публікацій УНС, господарського стану відпочинкової оселі УНС „Союзівка" та інших. В наслідок перевірки Контрольна комісія подає до відома наступне:



Контрольна комісія УНС (зліва): д-р О. Серафин, С. Гавриш, В. Пастушок, М. Ґрох, Я. Завійський.

1. Виконання рішення 34-ої Конвенції УНС

Делеґати 34-ої Конвенції уповажнили Головний Уряд провести референдум щодо зміни Статуту УНСоюзу з метою створення структури управління, яка мала б складатися з 11-членної Ради Директорів, обраної Конвенцією для ведення ділових справ УНСоюзу в міжконвенційному часі. 12 лютого ц.р. усім делеґатам останньої Конвенції були надіслані копії Чартеру й Статуту зі запропонованими в них змінами. Делеґати мали проголосувати „за" чи „проти" зміни до 1 травня 2001 року.

Всі надіслані бальоти перевірила та перелічила Контрольна комісія і ствердила, що зміна Статуту не отримала потрібних для затвердження двох третин голосів. Детальний вислід голосування був опублікований в тижневиках УНСоюзу (число 19) – „Свобода" та „The Ukrainian Weekly".

2. Фінансовий Відділ УНС

За 12 місяців 2000 року, оперативний прибуток УНС становив 134,000 долярів, в порівнянні з втратою на суму 1,074,000 дол. в 1999 році. Резерви УНС зменшились на 188,000 дол. до суми 6,791.000 дол. Головною причиною зменшення власної резерви був спад вартости канадського доляра. Неповторність одноразових витрат, пов'язаних з перевіркою УНСоюзу Забезпеченевим Урядом стейту Нью-Джерзі, У2К, закриття Канадського бюра, та інших, які були в 1999 році, як також зменшення персоналу, дали поважне зниження видатків в 2000 році.

Новий будинок Головної канцелярії УНСоюзу став прибутковим на суму 107,000 дол. в 2000 році. Додатково звільнена площа, винайнята в 2001 році, спричинить зріст цього прибутку в 2001-му й наступних роках.

3. Публікації УНС – „Свобода" та „Український Тижневик"

З кінцем 2000 року кількість передплатників „Свободи" становила 7,428, кількість передплатників „Українського Тижневика" становила 6,812. В порівнянні з кінцем 1999 року число передплатників „Свободи" зменшилося на 21, число передплатників „Українського Тижневика" – на 47.

Дефіцит обох публікацій за 2000 рік становив 175,000 дол. Для порівняння подаємо, що за 1999 рік він становив 246,000 дол. Згідно з бюджетом на 2000 рік дефіцит обох публікацій не повинен був перевищити 100,000 дол. річно.

4. „Союзівка".

Підсумовуючи сезон „Союзівки" за 2000 рік, слід зауважити, що витрати збільшилися на 152,000 дол. попри вищі прибутки на 48,000 дол., втрата за 2000 рік становила 579,000 дол. на 105,000 дол. більше, ніж в 1999 році.

На своєму засіданні в грудні 2000 року, Головний Уряд доручив постійному Комітетові в справах „Союзівки" виробити детальний плян стосовно майбутньої діяльности оселі. Цей плян, який був представлений Екзекутиві 30 квітня ц.р., подає загальні рекомендації щодо фізичного покращення, альтернативні фінансові опції та наступні кроки їх реалізації. Вироблений плян, одначе, не показує проєкції заробітків та витрат „Союзівки" після запропонованої модернізації. Тому не можна знати, чи пропоновані покращення будуть профітабільними для „Союзівки", а якщо так, то коли.

5. Організаційний Відділ УНС.

Згідно статистичних даних, в звітовому 2000 році, УНСоюз об'єднав 27 округ в Америці й Канаді, до яких належали 249 відділів. В звітовому році було запляновано придбати 1,250 нових членів, а придбано лише 526 нових членів, забезпечених на загальну суму 7,903,549 дол.; річну квоту виконано лише на 42 відсотки.

Належить згадати, що майже всі округи в звітовому році мали придбаних нових членів, а коли відсотково оцінювати працю округ, то Округа Вунсакет виконала на 130 відсотків (голова Округи Леон Ґардінг); найбільше число нових членів, а саме 64, забезпечених на суму 1,860,650 дол. придбала округа Північного Нью-Джерзі (голова округи Головний Радний Євген Осціславський).

Оцінюючи організаційні здобутки відділових секретарів, найбільшу кількість нових членів придбали секретарі Мирон Пилип'як (Відділ 496-ий) – 62 члени; Люба Стрілецька (Відділ 10-ий) – 29 членів; Осип Гаврилюк (Відділ 360-ий) – 27 членів; Головна Радна Стефа Гаврилюк (Відділ 88-ий) – 27 членів.

Оцінюючи організаційну працю Союзу стверджено, що в звітовому році майже всі нові члени були придбані секретарями відділів, бо не було професійних організаторів. Отже, секретарі є й надальше опорою УНСоюзу, за що їм належить признання.

Контрольна комісія висловлює признання Екзекутиві за ініціятиву, що кожний новий член, підписуючи аплікацію членства, зобов'язаний заплатити першу належну вкладку.

6. Різне.

Посилений продаж життєвого забезпечення і пенсійних грамот УНС і дальше зменшення видатків, зокрема пов'язаних з „Союзівкою", оновить ріст УНС. УНС має фінансову силу підтримувати всі акції, якщо корективні кроки продовжуватимуться та буде потрібний для здійснення час.

Контрольна комісія закликає не лише членів УНС, але й усю українську патріотичну громаду стати передплатниками публікацій УНС і складати пожертви на пресовий фонд, щоб зменшити їх дефіцит.

За Контрольну комісію:

Василь Пастушок, голова комісії,
Степан Гавриш, заступник голови,
д-р Олександер Серафин, секретар,
Мирон Ґрох і **Ярослав Завійський**,
члени.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

ДВА ЛИСТИ З ОДНІЄЇ ТЕМИ

Не варто ділитися на „хвилі"

У Буенос-Айресі живе багато українців першої, другої, третьої хвиль і, звичайно, четвертої, до якої належу і я. В „Просвіті" працює „Рідна школа" зі садочком, комп'ютерною клясою, курсами української та еспанської мов. Славиться „Просвіта" своїм балетом. Цього року молодша група балету на конкурсі посіла високе місце і була нагороджена поїздкою до США. Старша група балету в серпні вирушить в Україну. При централі „Просвіти" відновив роботу мішаний хор. Посприяв цьому голова „Просвіти" д-р Ярема Тауридський. В грудні минулого року жіноцтво ОЖП при „Просвіті" провело „Українські вечорниці". Активну роботу серед молоді проводить „Пласт" (голова А. Агрес). Свята і дні пам'яті українських героїв, зустрічі проводить Українська центральна репрезентація (голова Ю. Іваник). При катедральному соборі св. Покрови УКЦ в Буенос-Айресі незабаром буде створено культурно-освітній центр, відновить свою роботу „Рідна школа". При катедрі створено дитячий хор „Щедрик", інструментальний дитячий ансамбль, гурток краєзнавства, де діти вчаться писати писанки, вивчають обряди, традиції, ремесла України, Сестри-Василіянки проводять катехизацію.

Маємо свою газету „Українське слово". В редакції з'явився новий працівник з України – поет, член Спілки журналістів України Юрко Петричук. Помалу долаємо повсякденні труднощі, які в даний час особливо дошкуляють арґентинцям і, звичайно, діяспорі (спад економіки, злочинність та інші фактори)... Ми повинні відкинути і забути визначення – „хвилі". Це ділення тільки розмежовує нас. Мусимо гуртуватись, для загальної справи, для процвітання української гілки, яка розрослась від могутнього кореня, що має назву – Україна.

Марія Гальчук-Борук,
директорка катедрального, дитячого і мішаного хорів централі „Просвіта", вчителька „Рідної школи", м. Буенос-Айрес, Арґентина

Українці в США – доброзичливі

Повертаючись додому, в Україну, хочу написати трохи про перебування в Америці, про добрих людей, яких я мала нагоду зустріти. Приїхала я в гості до тети Іванки Кошів, яка проживає в Дітройті. Там я познайомилася біля церкви зі Степаном Коритовським, який подивився на мене і мою подругу Зоряну і став нас розважати, бачачи наші розгублені обличчя. Пізніше пан Степан приїхав зі своєю дружиною Любою до нас, щоб сказати: як буде потрібен транспорт, звертайтеся до нас. Чи могли б ми повірити, щоб чужі люди були до нас такими уважними? Щосуботи вони приїжджали мене забирати на вихідний.

Наступна зупинка була в Кінсбурзі. В той час було українське радіо, а пізніше телебачення, то я дозволила собі стати передплатницею. В чужій стороні вийду на двір і говорю до сонця, до місяця: скажи, чи є тут хоч одна людина, щоб говорила українською мовою? Про це я запитала і у механіка, що проводив радіо. А він каже: „Недалеко живуть українці і мають таке радіо". Думаю собі, які ці люди? Я дістала телефон до них, але не відважувалась дзвонити. Але наважилася. Питаю англійською, чи говорять по-українськи. А з другої сторони приємний чоловічий голос відповідає: „Так". Я попросила, чи не тяжко буде для них принести мені українську книжку. На другий день Мирон і Домаха Свідерські були у мене. Я відчула душею, що судьба мені подарувала знову добрих людей на моїй стежині. Я в Дітройті багато вишивала, а тут кажу теті Домасі: „Дайте мені щось вишити на пам'ять від мене". А тета каже: „Я навчу тебе малювати писанки". Ніколи не забуду Великдень 1998 року. Вуйко Мирон прийшов з внучкою Адріяною, принесли писанку, свячену пасочку, ковбаску. Я дякувала Богові, що дав мені таких добрих людей. Вуйко Мирон сказав, що на Великдень з тетою Домахою буде їхати до Нью-Йорку, до церкви св. Юра, і мене візьме. Були ми на Великодній відправі, опісля мали разом великодній обід. Після свят до мене прийшла тета Домаха зі своїми красками, писальцями. Я була впевнена, що я погана учениця. Але з допомогою тети Домахи ми намалювали разом першу писанку в моєму житті. Не можу повірити: я почала малювати писанки...

Наступне місто – Плейнфілд, де я познайомилася з сім'єю Дибайлів. Хочу згадати добрим словом Івана Карача і його милу дружину Ольгу. Ці люди дали мені багато порад. Телефоном спілкувалася з Юрієм Дребичем. Спокійний, приємний голос, завжди готовий допомогти добрим словом. А десь два місяці тому я вперше побачила Юрія Дребича, який допоміг мені багато, за що я йому щиро дякую. А те, що йдуть різні розмови про „хвилі"? Добре, що вони були, що є українські церкви, українські клюби, доми, оселі. Як приємно, що люди підтримують своє в далекій чужині! Що нас ділить? Не ділитися, а гуртуватися треба. Дякуймо Богові, що дав нагоду зустрітися зі своїми.

Марія Ланко,
Плейнфілд, Н. Дж.

Читачі пишуть до газети...

Політичні негаразди в Україні змушують багатьох читачів „Свободи" брати перо до рук. **Софія Хомицька** з Каліфорнії просить надіслати їй адресу Леоніда Кучми, якому вона хоче висловити докір щодо недостатнього сприяння розвиткові української мови. На жаль, редакція не уповноважена давати адреси без дозволу самих адресатів, але до Кучми можна писати просто в адміністрацію Президента – дійде.

Д-р Володимир Боднар надіслав копію статті „Живемо в добу пересічних людей", у якій нарікає, що тепер немає таких геніїв як Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Симон Петлюра, а тому є підстави докоряти нинішнім провідникам України за численні помилки. Він надіслав також статтю „Швайцарія буде виплачувати покривдженим Голокостом та іншим 1.25 більйона долярів", у якій порушує проблему подібних відшкодувань покривдженим тоталітарними режимами українцям. Надійшла і рецензія д-ра В. Боднара на книжку споминів дивізійника Романа Висоцького.

В. Олійник з Кременця розповідає про бойові дії вояків УПА на Волині. **Микита Юрчинюк** з Пасейку в Нью-Джерзі побачив фільм-виставу „УБН" і висловився про побачене неґативно.

Міра Білан з Джексон Гайтсу, Н.Й., надіслала копію опублікованого в газеті „Вільна думка" виступу Лесі Ґонґадзе, матері вбитого журналіста, на прес-конференції в будинку Верховної Ради. **Василь Рождественський** з Мишиґену у статті „Мощі на Червоній площі" критикує проголошення православним святим останнього імператора Росії Миколи ІІ, звертає увагу також на тривале обожествлення В. Ульянова-Леніна. **Богдан Боднарук** з Фльориди пропонує не зустрічатися з тими народними депутатами, які голосували проти В. Ющенка, в разі їхньої появи в Америці. Від **Валентина Стадніченка** з Німеччини надійшла копія його листа до Всесвітньої служби радіо „Україна", у якому аналізує ставлення окремих верств українського суспільства до останніх політичних подій у Києві і закликає до національної єдности.

Оксана Харіщак Пясецька на додаток до розповіді Оксани Луцької про табір біженців у Ландсґуті пише, що її батько – о. Микола Харіщак був у цьому таборі православним священиком. **Г. Стефанишин** зі Львова надіслала добірки матеріялів про наукові дослідження Анатолія Потопальського у лікування раку і СНІДу.

Степан Женецький з приводу листа Мирона Миця про авторські права на книжки С. Женецького „Гори мстяться" і „Еміґрація в поході" пояснює, що Головна управа ООЛ не має таких прав, і взагалі книжку з плином часу можна вже перевидавати без згоди автора.

Відчутну частину редакційної пошти складають подяки з України добродіям в Америці. Директор районної бібліотеки в Летичеві Хмельницької области **Франя Андрощук** дякує комітетові фонду „Поміч Україні", бібліотеці Української федеральної кредитової спілки в Нью-Йорку, окружній управі СУА в Огайо, бібліотеці українського православного собору св. Володимира в Пармі, О. Логвиненкові з Едмонтону, письменниці Анні Байляк та іншим за надіслані книжки і журнали. Першого листа Франі Андрощак переслав до „Свободи" Адольф Гладилович з Канади, він був опублікований 20 жовтня минулого року і не залишився поза увагою читачів.

Директор територіяльного центру соціяльного забезпечення з села Миртюків Львівської области **В. Михавків** дякує уродженцеві села Зарічного Стрийського району Андрієві Тимчукові з Гейнісвалду в США за допомогу, яку він подає 28 самітнім, інвалідам і сиротам.

З села Костільників Тернопільської области написав голова сільської ради **К. Осадець** про те, що тут освячено символічну могилу борців за волю України і фіґуру Матері Божої, у спорудженні яких допомогли земляки з Америки Іван Бутрій, Катерина Макарук, Михайло Велетик, Михайло Капуш, Василь Пушкедра, Василь Боднарук. Найбільший вклад зробили Іван і Настя Бутрії. Могилу і фіґуру освятили єпископ з Івано-Франківська і 15 священиків. „Старожили Костільників не пригадують, щоб у селі раніше бував сам владика", – пише К. Осадець.

Не бракує й критики. Автор одного листа пише: „Чи допустимо в нашій літературній мові писати „доповідь на святі зробила"? Тим часом такий вислів не тільки припустимий, а й вживаний. Доповіді *роблять, виголошують, зачитують, з доповідями виступають...*

В іншому листі зроблено закид (автор виготовив імітацію сторінки „Свободи" із вмонтованим критичним зауваженням і копію надіслав до редакції) з приводу оглядів редакційної пошти, суть якого полягає в тому, що автори „мучаться" над дописами, а редактори переказують допис двома реченнями. Одначе, дописів надходить значно більше, ніж їх можна вмістити у газеті, тому редактори змушені робити огляди редакційної пошти, щоб хоч таким способом донести думку авторів листів до читачів.

Григорій Королишин з Фльориди уточнює, що на Шевченковому святі виступила з деклямацією Люся Гарасимів, „котра, безумовно, як завше, не читала, а прямо виголошувала" вірш „Тополя", про що у тижневику не було згадано.

Клава Ткачук з Нью-Джерзі зауважує, що їй „прикро читати, що редакція відхиляє ті статті, що були вміщені в інших газетах. Чи це також стосується українських газет?" – запитує вона. Звісно, стосується, тому що передруки дозволяються лише як виняток, за погодженням з автором і виданням, у якому той автор вже виступив. Це загально відома практика, до якої „Свобода" мусить достосовуватися.

Микола Кучеренко з Каліфорнії вважає, що „Свобода" повинна вміщувати більше новин з України. Його зауваження редакція узяла до уваги, але, як написав у вірші **Микола Горішній** з Линдгорсту, Н.Дж.:

Видав отець Грушка
Газету „Свободу",
Щоб ми знали і читали,
З якого ми роду.

Тому, поряд з інформацією про життя в Україні, ми будемо вміщувати матеріяли з діяспори, котрі нагадують, „з якого ми роду".

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

На многії літа, Владико!

НЬЮ-ЙОРК. – В неділю, 8 квітня, Осередок Праці Уладу Пластового Сеньйорату та Загін „Червоної Калини" вшанували святочними сходинами Главу Української Греко-Католицької Церкви, Верховного Архиєпископа Кардинала Любомира Гузара, члена Загону „Червоної Калини".

Голова Осередку пл. сен. Володимир Гнатківський відкрив святочні сходини, а після пластового „Отче Наш" від Загону привітав присутніх його отаман, пл. сен. Ігор Декайло. Головну доповідь мав пл. сен. Володимир Стойко, який яскраво окреслив світогляд та властивості характеру Кардинала. Пл. сен. Юрій Струтинський та інж. Євген Змий поділилися з присутніми споминами з молодих років, з життя-буття у гуртожитку та гімназії в Зальцбурґу, де вони товаришували з молодим Любомиром Гузарем.

Пл. сен. Ігор Сохан змалював участь Кардинала в Пласті та в Загоні „Червона Калина", при чому зачитав декілька уривків з листів братчика Любомира до друзів із Загону, розповів про новопосвячення Пластової Оселі „Сокіл" в Карпатах та Архиєрейську Службу Божу у 1997 році, яку відслужив Владика Любомир. Він теж підкреслив, з яким зворушенням „братчик" Любомир посвячував новозбудовані будівлі „Сокола". Після цього посвячення братчик Любомир мав зустріч з членами Загону „Червоної Калини" і разом по-пластовому обідали. Чергового дня була ще одна зустріч в соборі св. Юра у Львові та участь і відправах Богослужби для півтори тисячі молоді, що вирушала до Парижу на світове зібрання „Молодь – Христові". І. Сохан підкреслив, що „братчик" Любомир дорожить Пластом і не проминає ні одної нагоди зустрічі із пластовими друзями.

„Гимном закарпатських пластунів" закінчено офіційну частину сходин, після яких тривала зустріч при перекусці. Бажаючи „братчикові" Любомирові багато успіхів в переконанні, що він гідний послідовник Митрополита Андрея Шептицького, пластуни вірять у Боже Провидіння, що буде вести його в силі та здоров'ї, як пастиря Української Греко-Католицької Церкви.

І. Сохан



Пластуни – учасники свята довкруги портрету свого братчика Любомира Гузара.

„В сім'ї вольній, новій"

ЧИКАҐО. – 10 березня 2001 року в нашій „Рідній школі" відбулося свято, присвячене Тарасові Шевченкові. Свято відкрила директор школи мґр. Надія Л. Хойнацька. Наймолодші вихованці школи – учні дошкілля (вч. Х. Таран), розпочали свято віршем Тараса Шевченка.

Учні 4–6 кляс надзвичайно гарно підготували танцювально-музичний виступ під назвою „Зацвіла в долині...".

Згодом відбулася літературно-музична композиція з участю учнів 6–10 кляс. Ведучі: Андреа Дзвіник (6 кл. „Крим") і Назар Мартинюк (8 кл. „Дністер") з великим надхненням говорили про невмирущого Тараса Шевченка. Ролі виконували: малого Тарасика – Михайло Ольшанський (3 кл.), молодого Тараса – Маркіян Казаніцівський (9 кл.), Шевченка старого – Павло Прочко (8 кл. „Дністер"). Шкільний хор (учні 4–8 кляс) під керівництвом вчителя співу Оксани Хитрої зворушили всіх присутніх піснями на слова Т. Шевченка. Треба згадати, що програму святкової композиції підготовили і провели: Г. Баран, (вч. 7 кл.), О. Шуревич (вч. 8 кл.) та О. Хитра (вч. співу 4–8 кл.).

Літературно-музична композиція „В сім'ї вольній, новій" закінчилася „Заповітом" Т. Г. Шевченка, у супроводі знаменитого піяніста д-ра Яна Хойнацького. Я ніколи не сподівалася, що українська школа в Америці та народжені тут українські діти так чудово зберігають рідну мову, народні традиції і п'єтизм до небаченої України.

Галина Баран,
вчителька 7 кл.



Виступи на святі Т. Шевченка учнів 2–3 кляси української „Рідної школи".

Патріярх попрощався з сестрою Мартою

ВОРЕН, Миш. – 3 березня ц.р. Патріярх Української Греко-Католицької Церкви Любомир Гузар відвідав свою важко хвору сестру Марту у Ворені, яка востаннє побачилася із братом. Сестра Марта померла того ж дня, залишаючи брата Любомира, чоловіка Зенона Василькевича, велику сім'ю та усю громаду в глибокому смутку.

Парафії Непорочного Зачаття в Гемтремку і св. Йосафата у Ворені та Патріярхальне Товариство – Відділ у Мишиґені, влаштували прийняття на честь Кардинала, яке відкрив о. ігумен Роберто Лукавий. Патріярха вітали квітами діти шкіл при Церкві Непорочного Зачаття, а хлібом і сіллю – Рома Дигдало, голова Патріярхального Т-ва у штаті Мишиґен, у супроводі голів церковних комітетів Зенона Василькевича і Ярослава Кисіля.

Кардинала представив голова Українського Патріярхального Світового Об'єднання інж. Василь Колодчин. Він коротко описав шлях, яким пройшов Патріярх у дорозі до найвищого ступеня в нашій Церкві.

У своєму слові Патріярх Любомир зазначив, що наша Церква перебуває в Україні в особливій ситуації від часу смерти і похорону Кардинала Мирослава. Патріярх сказав, що вірні очікують певної програми для нашої Церкви, яка повинна мати підтримку всіх і бути плодом багатьох людей до наступного синоду.

Говорячи про ситуацію в Україні Патріярх натякнув на поважну кризу, яка, на його думку, є виявом дозрівання суспільства. Церква не може стояти осторонь, вона повинна закликати людей до зрозуміння і витривалості.

Згадуючи про візиту Папи в Україну, Патріярх сказав, що всі люди будуть тішитись, а наше завдання підготувати народ, щоб відвідини Папи залишилися в пам'яті кожного віруючого, щоб народ душевно оновився його словами.

Володимир Дигдало

Вісті з осередку св. Андрія в Норт-Порті на Фльориді



Виставка українського мистецтва, упорядниці Галина Король (зліва) і Галина Паньків.

31 січня 2001 року відбулись загальні збори осередку св. Андрія, на яких вибрано нову управу під головуванням Романа Малюка.

17 лютого відбувся вечір гумору й сатири Павла Глазового у виконанні незмінного декляматора Євгена Стецькова, а після того ще й корисна доповідь д-ра Мирослава Держка про фізичну терапію. 21 лютого – доповідь д-ра Володи-мира Короля про користь від яблучного соку для здоров'я людини.

27 лютого заходами українських жіночих організацій Норт Порту й околиць відбулося свято Героїнь з доповіддю Галини Король. 11 березня силами громади Норт-Порту влаштовано концерт на пошану Тараса Шевченка, з доповіддю Романа Граба, з деклямацією Л. Гарасимів та прекрасним концертом зібраного хору під диригуванням Люби Інґрам-Добровольської.

Бібліотека осередку влаштувала третій з черги „Незвичайний чайний вечір", з короткими доповідями и читанням уривків з творів Миколи Понеділка, Євгена Гуцала та поезіями молодих, ще й з космічними „інтермедіями". 24 березня ми привітали нових членів нашого осередку, відомих поетів Миколу Щербака й Валентину Юрченко. Після вступного слова поети читали свої твори. Деякі твори прочитала Г. Король. Доповідь про творчість обох поетів читала Ганна Черінь.

23 і 24 березня осередок влаштував Великодний базар. Крамничка виставила свої скарби на продаж, кухня приготувала смачні страви, печиво і великодні паски, писанкарки показували своє вміння; веселі, недорогі, лотерійні квиточки приваблювали публіку, яка завжди рада щось виграти. А прикрасою базару була виставка найкращих зразків українського мистецтва – вишивки, кераміки, різьби. Численним відвідувачам – американцям пояснювали техніку, добір барв і значення наших мистецьких творів.

Не бракувало на виставці і українських книжок, виданих в Україні та в діяспорі. Влаштували виставку Г. Паньків, культурно-мистецька референтка Г. Король і декілька працьовитих добровільців.

Галина Паньків,
референтка преси,
осередок св. Андрія



ФАКС ЧЕЙС, Па. – Послушниця Варвара Терефенко 1 квітня 2001 року була прийнята до чернечого чину сестер св. Василія Великого. Одна із 15 дітей в родині, вона народилася у Мовнт Кармел, Па. Одружившись з Володимиром Трефенком була матір'ю чотирьох дітей та бабунею шістьох внуків. Капелян о. Михайло Розмаринович відправив Службу Божу в каплиці св.Трійці матірного дому у Факс Чейсі, де переведено церемоніял прийняття сестри Варвари у чернечий сан чину Сестер – Василіянок.

На світлині (зліва): сестра Лавра, о. Михайло, сестри Доротея-Анна, Марія-Цицилія, Павля, Варвара, Йоанна.

Виставка мала успіх в Україні

РОЧЕСТЕР, Н. Й. – З ініціятиви голови Національної комісії з питань повернення в Україну культурних цінностей при Кабінеті Міністрів України Олександра Федорука в Донецьку відбулась виставка творів Ірини Банах -Твердохліб з Рочестеру, Н. Й. Численним відвідувачам виставки сподобалися твори мисткині в емалі і техніці монотипії. Преса в Україні теж вмістила схвальні рецензії про них.

Ірина Твердохліб усе життя – в мистецтві. У рідних Винниках біля Львова вона почала малювати ще в школі, вчилася потім в Інституті пластичних мистецтв Львова, Технологічному інституті у США. У Торонто було видано альбом її творів.

В Україні її виставку перевезено з Донецька у Корсунь-Шевченківський, де її побачать відвідувачі ґалерії малярства на теренах старовинного маєтку, у якому колись гостив Тарас Шевченко.

КАЛЕНДАРЕЦЬ ПОДІЙ

18-20 травня – Український фестиваль в Нью-Йорку на 7-ій вулиці між 2 і 3 авеню, біля УКЦ св. Юра.

◆

19 травня – бенкет-бенефіс Української радіопрограми Юрія Дармограя в залі Української Католицької Церкви св. Івана Хрестителя (3275 Elmwood Ave., Kenmore, NY). Ціна квитка 50 долярів. Початок о 6-ій вечора.

◆

19 травня – річні збори НТШ А в будинку товариства в Нью-Йорку. Початок о 2-ій. О 5-ій – круглий стіл „Вплив суспільних наук на зміцнення держави".

◆

19 травня – річні загальні збори окружних комітетів відділів УНС:

– в **Рочестері,** Н. Й., в приміщенні школи св. Йосафата (940 East Ridge Rd.). Початок о 2-ій годині;

– в **Гартфорді**, Коннектикат, в приміщенні Українського Народного дому (961 Wethersfield Ave.). Початок о 2-ій годині.

◆

20 травня – виставка картин і скульптур мистців України у залі Української Православної церкви св. Покрови в Нью-Гейвені, Конн. (50 Fowler St.) від 11-ої до 5-ої год.

◆

22 травня – зустріч з Мирославою Ґонґадзе, вдовою журналіста Георгія Ґонґадзе, в Українському Народному Домі Нью-Йорку (142 Second Ave.). Поч. о 6:30 веч.

◆

24 травня – вечір-презентація книжки Антоніни Демчин „Зі Сходу на Захід" в Торонто, в приміщенні Суспільної служби СФУЖО (2445 Bloor St. West). Початок о 7:15 вечора.

◆

26 - 29 травня – День пам'яті на Союзівці. Тел. (845) 626-5641, ext. 141. Початок о 9-ій вечора.

◆

2 червня – концерт капелі бандуристів з Дітройту в церкві Матері Божої Скорботньої при 3055 Bloor Ave. West, Торонто, о 8-ій год. вечора.

◆

2-3 червня – концерти Софії Ротару в Атлантик-Ситі, Н. Дж. (2 червня – Taj Mahal, о 2-ій і 7-ій год.) і Чикаґо (3 червня – Chicago Theatre, о 7-ій вечора).

◆

3 червня – річні збори Українського Музею в Нью-Йорку (203 Second Ave.). Початок о 2-ій годині.

◆

20–24 червня – 36-та наукова конференція і 29-ті загальні збори Українського Лікарського товариства Північної Америки у Феніксі, Арізона, у готелі Білтмор. Запрошуються усі українські лікарі та їхні родини. За інформаціями телефонувати: 1-888-RX-UMANA.

◆

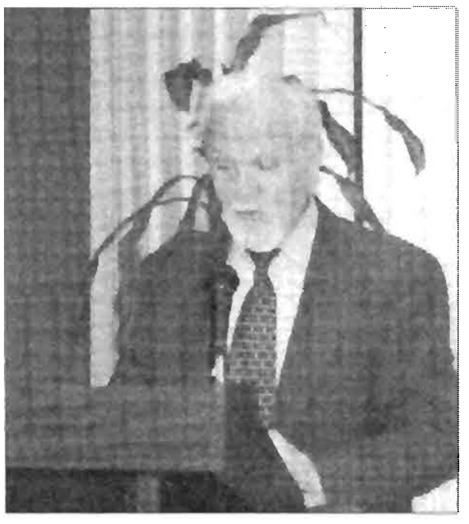
21-24 червня – літній фестиваль парафії св. Андрія у Блумінґдейлі, Ілл. (St. Andrew Ukrainian Orthodox Center, 300 E. Army Trail Rd., Bloomingdale). Поч. о 5-ій вечора.

Оголошення в розділі „Календарець подій" вміщуються тільки за умови подання цих оголошень через відділ реклями. В розділі можуть безкоштовно вміщуватися повідомлення про громадські події, що проводяться без оплати вступу. Тел. відділу реклями (973) 292-9800, дод. 3040.

ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВАЖЛИВИХ ВИДАНЬ

Про російський імперіялізм і Дивізію „Галичина“

НЬЮ-ЙОРК. – У суботу, 21 квітня, в домі НТШ відбулася презентація двох наукових публікацій д-ра Тараса Гунчака, професора історії і політології Ратґерського університету і голови Історичної секції НТШ в Америці. Ці англомовні книги Т. Гунчака, опубліковані в 2000 році видавництвом University Press of America, мають заголовки „Russian Imperialism from Ivan the Great to the Revolution“ і „On the Horns of a Dilemma – The Story of the Ukrainian Division Halychyna“.



На презентації своїх книжок доповідає проф. Тарас Гунчак.

Праця про російський імперіялізм – це том зібраних оригінальних статтей дев'ятьох видатних істориків з Америки та Европи, в яких вони аналізують історію взаємин між Росією (або Московщиною) та Україною, Польщею, Балтикою, Балканами, Кавказом, Середньою Азією і Далеким Сходом. Д-р Т. Гунчак є редактором тому і автором розділу „Панславізм чи панросіянізм“. Історія Української Дивізії „Галичина“ – це окрема монографія пера Т. Гунчака.

Презентацію відкрила організатор програми д-р Анна Процик, заступник голови НТШ-А, представивши першого доповідача, історика проф. Володимира Стойка. Д-р Стойко висловив признання д-рові Гунчакові – в першу чергу за те, що він зумів притягнути до співпраці для написання свого тому колектив видатних істориків, які представили перед західнім читачем історію російського імперіялізму в його повному географічному засягу та з різних точок зору. Завдяки зусиллям д-ра Гунчака постав своєчасний науковий твір, який сприяє глибшому розумінню сучасної геополітичної ситуації. Бо хоча сьогоднішня Росія вже не є імперією, та її імперські звички ще далеко не перевелися.

Головну частину презентації д-р Стойко присвятив монографії про історію Дивізії „Галичина“. Цю книжку він уважає найкращою з усіх на цю тему. Він переказав головні етапи її змісту в хронологічному порядку: створення Дивізії в 1943 році, бій під Бродами, відбудова Дизізії, бої з комуністичними партизанами у Словаччині і Югославії, перетворення її в „Першу дивізію Української Національної Армії“, британський полон і, накінець, цілковите виправдання Дивізії англійцями від яких-небудь злочинів під час війни. Д-р Стойко додав свою власну оцінку воєнної і політичної ситуації в часі, коли обговорювалося створення Дивізії, зазначивши, що деякі українські політичні середовища виступали проти цього проєкту.

Накінець слово забрав сам автор, який в притаманній йому популярній формі оживив науковий матеріял пам'ятними цифрами і фактами. Д-р Гунчак підкреслив, що, почавши з 1462 року протягом наступних 400 літ Московщина (від XVIII ст. – Росія) поширювала свою територію зі швидкістю 50 квадратних миль на день! А його том про російський імперіялізм викликав аж 31 прихильну рецензію.

Українська Дивізія „Галичина“ досьогодні терпить від контроверсійного насвітлення в Америці, Канаді, навіть у Великій Британії. Оцінки Дивізії є часто політично тенденційні, основані на фрагментарній інформації, а то й цілком фальшивих чутках. Це спонукало д-ра Гунчака взятися за наукові досліди Дивізії – не для того, „щоб щось довести“, але щоб розповісти про її правдиву історію, основану на документальних даних. Дилема української молоді під час Другої світової війни полягала в тому, що для українців не було тоді доброго вибору: Україна опинилася між молотом і ковадлом – з одної сторони геноцид і терор більшовицької Москви, а з другої – нацистські полчища, які спустошували Україну, вбиваючи її населення або запроторюючи його в новітній ясир. Кількісно трагедію України найкраще ілюструє той факт, що за Другу світову війну вона втратила біля 14.5 мільйона населення. Д-р Гунчак обрахував, що якби в XX столітті Україна не зазнала війн і геноцидів, то сьогодні в ній жило б 84.6 мільйона українців!

Д-р Орест Попович

Мала Україна у великому часописі

Поважний німецький часопис „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“ помістив статтю про „Малу Україну серед Східнього Села (East Village) у Нью-Йорку“, яку написав молодий журналіст Міхаел Мартенс. В Нью-Йорку більш як сто років тому оселились українські еміґранти, які збудували церкву, школу, купили Народний дім, заснували молодечі організації, музей, спортове товариство, політичні та культурні організації.

В українській крамничці, пише репортер, пахне восковими свічками, як у галицькій церкві, до якої перед Великоднем селяни приносять святити печиво і їжу, споживану у цей великий празник. Понад 50 років веде цією крамничкою Мирон Сурмач, син українського еміґранта. У 1955 році він перейняв крамничку від свого батька. У невеликій крамничці Мирон Сурмач продає великодні писанки, карпатські трембіти, книжки, видані у Львові, волинські вишиті сорочки, кухонний посуд з Буковини, порцеляну з Києва. В крамниці, пише автор, пахне деревом українських виробів, медом, воском... Ці пахощі переважають запахи великого міста – подих підземки, запах варених сосисок, води з океану.

– Мій батько був вівчарем в Україні, – говорить Мирон Сурмач.

Редактор „Свободи“ Ольга Кузьмович, котра живе на східній частині Третьої вулиці, розповідає про її одисею під час війни з чоловіком, доктором Кузьмовичем, через Краків, Відень, Гамбурґ у Нью-Йорк. Уроджена у Львові, вона походить з відомої української родини. Якщо взяти до рук історію України, то з багатьох її сторінок постане розповідь про людей, з якими була споріднена Ольга Кузьмович. Вона представляє патріотичну еміґрацію Нью-Йорку, суворо осуджує комуністичний режим. Ольга Кузьмович згадує про спробу замаху на Пілсудського, скоєного членом її родини, коли західня Україна була окупована Польщею. Двоє рідних з її сім'ї брали участь у підпільній боротьбі проти совєтської окупації України. Відвідавши рідний Львів після відновлення незалежности Україні, Ольга Кузьмович зауважила, що психічний стан її мешканців дуже різниться від того, що вона залишила. Вона перебуває у постійному пошуку зрозуміння цих людей, яких пограбовано з людських почувань, відчуття між злом і добром. Це лягло тягарем на непорозуміння між старшою генерацією в екзилі та новоприбулими з України. Ольга Кузьмович має протиросійське наставлення. Їй не вдається збагнути байдужість новоприбулих земляків з України.

– Ми – повоєнні українські еміґранти, прийняли Америку з приязним ставленням до нашої „другої батьківщини“, – зазначає Ольга Кузьмович, – хоч є між нами одиниці, котрі залишили у собі крихітку відчуження. Почування відданости і любові до України ніколи нас не покинули.

Такі спостереження висловлює німецький журналіст у його звіті про українців, що живуть у Нью-Йорку. Коли читаєш його репортаж, то мимоволі захоплюєшся вмінням автора увійти в становище туги тієї спільноти, яка була змушена залишити і зректися найцінніншого скабу – рідної землі. І тоді постає запитання, чому досі ніхто з журналістів України не спромігся хоч на крихітку чутливости до своїх земляків на чужині, не зумів увійти у їхнє становище і висловити їхню душевну печаль?

Едвард Кухар,
Говел, Н. Дж.



У крамниці Мирона Сурмача.

Благодійний вечір на користь хворих на серце дітей





Врятовані діти (зліва): Настя Дробот, Таня Рекало і Євгенія Ус.

НЬЮ-ЙОРК. – 21 квітня в готелі „Marriott Marquis" відбувся 26-ий щорічний благодійний вечір добродійної організації «Rotary International Gift of Life», з участю численних представників української громади. Це добродійне об'єднання американських підприємців на пожертви своїх членів організовує хірургічне лікування хворих на серце дітей. Від 1997 року з ініціятиви Українсько-американської фундації „Воля" діяльність місії „Дар життя" поширилася і в Україні.

Розповідає один з учасників благодійного обіду, секретар фундації „Воля" Теодор Олещук:

– Досі хворих дітей привозили на операції до США, що вимагало значних витрат і клопоту, тоді як за ці кошти можна було б вилікувати більше дітей безпосередньо в Україні, якби українські хірурги мали відповідне оснащення і досвід. Тому базою такої допомоги хворим дітям в Україні став Інститут серцево-судинної хірургії Академії медичних наук в Києві, відомий як Інститут хірурга Амосова, при якому створено фонд „Дитячі серця". Дітей, як і раніше, оперують і в Америці, але значно більше – в Україні.

У Київському інституті відремонтовано і пристосовано під потреби цієї справи дві палати педіятричного відділення. Лише в квітні там прооперовано 40 дітей. Досвідчені хірурги-кардіологи Василь Лазоришинець і Генадій Книшов побували на стажуванні в США. Американські лікарі мали нагоду пересвідчитися у незвичайній професійній майстерності українських спеціялістів. Фундація „Воля" спонзорує програми місії „Дар життя", але Ротарі-клюб охоче відновлює затрачені пожертви. Ми спираємось на безкорисливу допомогу багатьох українських громад і людей. Серед них архиєпископ Української Автокефальної Собо-ропravної Православної церкви Ми-хайло Чампіон і митрополит Степан, подружжя Гановських, Грицков'янів, Т. Марщівський і Людмила Костик, Євген Івашків (Централя УККА), інж. Мирослав Шмігель з дружиною (Кредитівка „Самопоміч", Нью-Йорк), які теж взяли участь у благодійному обіді. Багато справ полагоджує Володимир Васьків. Важливою справою тепер є придбання машини штучного дихання для київського центру, яка коштує досить дорого.

Очолюють фундацію „Воля" Е. Гановський, М. Свідерський, Т. Олещук, П. Палюх. Діє також український комітет „Дар життя", який спирається на підтримку УККА, кредитівок, ООЧСУ, ряду церковних громад.

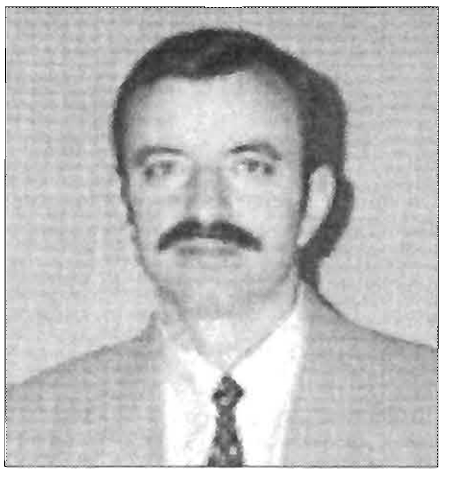
Завдяки місії „Дар життя" і активній участі фундації „Воля" було надано допомогу Олександрові Дідиченку, Мар'яні Химинець, Вікторії Радкевич, Ірині Хлистун, багатьом іншим дітям.На обід був запрошений Юрій Остапяк, якому лікарі подарували нове життя. З великого числа операцій тільки три випадки закінчилися трагічно, але зовсім не через серце, а у зв'язку з іншими хворобами малят. Постійно працюють в ім'я допомоги дітям президент українського комітету „Дар життя" Петро Олещук, директор Всеукраїнського фонду "Соборність" д-р Степан Брацюнь (на жаль, йому з дружиною не видали візи для приїзду на вечір).

Програму благодійного обіду вели популярні актори – Барбара Сінатра і Чед Еверет, який є речником програми „Дар життя". Вони вручили Міжнародні гуманітарні премії кращим благодійникам. Серед них особливо відомий Курт Вайсгавпт, котрий забезпечив допомогу дуже багатьом дітям. Благодійність він чинить також в пам'ять своєї мами Лізети, яка у 1942 році загинула у фашистському таборі смерти.

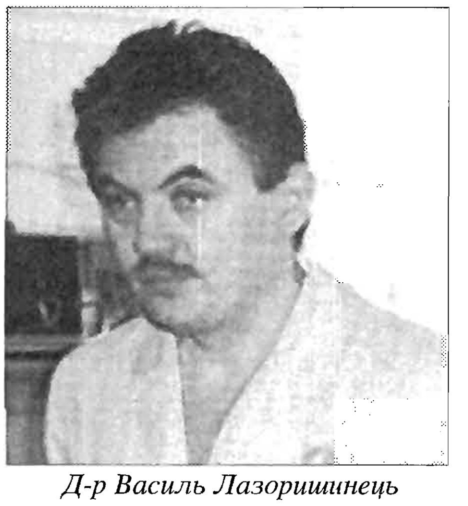
Учасники вечора дізналися про діяльність місії у ряді країн, подивилися відеофільми. На користь хворих дітей була проведена льотерія. Метою обіду був збір пожертв на рятування хворих дітей. У такому жертвуванні взяли активну участь українці, зокрема Шоста станиця Українських американських ветеранів і її провідник д-р Ю. Бемко.

Усі, хто хоче подати допомогу хворим на серце українським дітям, можуть прилучитися до місії „Дар життя" і послати пожертви до Ukrainian-American Freedom Foundation. Inc.: P.O.Box 255, Cooper Station, New York, NY 10276.

Левко Хмельковський



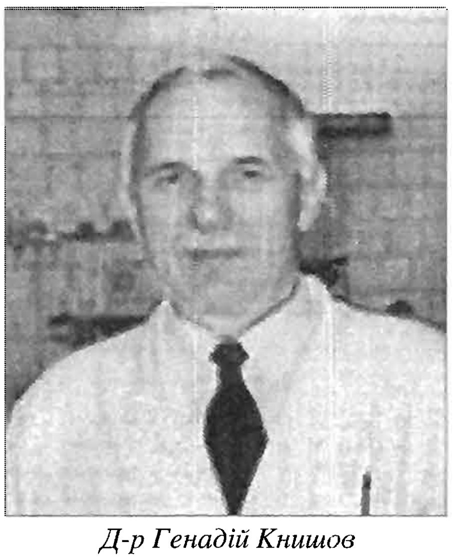
Д-р Степан Брацюнь



Д-р Василь Лазоришинець



Петро Олещук



Д-р Генадій Книшов

На крутих дорогах вибрав прямий шлях



Учасники вечора вітають Уляну Старосольську з днем народження.

НЬЮ-ЙОРК. – Коли читаємо щирі та зворушливі спомини Ігоря Старосольського „Крутими дорогами", то постає перед нами постать чесної, прямої, з незмінними поглядами людини зі славного роду Старосольських, про який, здається, знають численні українці по обидва боки океану.

Немає нічого дивного, що презентація книжки споминів представника цього роду у приміщенні НТША в Нью-Йорку 21 квітня цього року зібрала рекордову кількість осіб.

Особливо багато було пластунів зі славного куреня „Лісові Чорти", довголітнім членом якого був автор книжки, як і його брат д-р Юрій Старосольський, що до кінця життя був улюбленим другим Начальним Пластуном, автором пластових пісень і пластової „біблії" – „Велика гра".

Презентацію споминів Ігоря Старосольського, який помер ще в 1988 році у Львові після тривалих і повторних заслань та ув'язнень, завдячуємо його сестрі Уляні Старосольській, яка після перебування із братом Ігорем на засланні, написала, вже тут, спомини „Розкажу вам про Казахстан", які стали „бестселлером" серед нашої громади. „Крутими дорогами" мають, однак, дещо інший характер, хоча б тому, що це не літературний твір, як спомини У. Старосольської, а радше доволі акуратний записник із невимовно важких переживань. Але саме, може, ця нелітературна форма зворушує читача тією щирістю та безпосередністю, з якою автор передає трагічну дійсність. Це відчули численні учасники вечора, на якому члени куреня „Лісові Чорти" та близькі Уляні Старосольській особи читали уривки споминів.

Настрій вечора підняли також слова сестри У. Старосольської, сина Ігоря-Володимира Старосольського та музичне інтермеццо у виконанні Галини Колесси та її учня.

Вечір відкрила Н. Самокіш від 64-го Відділу Союзу Українок Америки, а закрив пл. сен. Олесь Пясецький від куреня „Лісових Чортів", який пригадав присутнім, що вечір відбувається саме в день народження Уляни Старосольської. Грімким „Многая літа" і численними квітами привітали її присутні.

На столі були розміщені оригінальні записки автора споминів, завдяки яким він ніби брав участь у вечорі, розповідаючи про дороги, якими довелося мандрувати у цій зовсім не веселій мандрівці його життя.

О. Кузьмович

УКРАЇНА І СВІТ

Про реформу управління в Україні

Іванна Ібрагімова,
позаштатний радник Урядового Секретаря Кабінету Міністрів України.

Мені було приємно, що „Свобода" (публікація від 20 квітня) приділила увагу такій важливій темі, як адміністративна реформа в Україні. Тим більш приємно, що публікація є коментарем до мого виступу в Кенан Інституті, Центрі Вудро Вілсона, що відбувся 26 березня цього року. Пропоную до уваги читачів "Свободи" конкретніші міркування щодо зазначеної проблеми. Передусім скажу, що не можна зводити значення адміністративної реформи тільки до можливости „позбутися комуністичної номенклятури". Адміністративна реформа в Україні є одним з тих давно очікуваних інструментів, що покликана вплинути на подолання кризи в Україні, є одним з чинників, що прискорить реформи в інших галузях та створить необхідні умови для активізації громадянського суспільства в Україні.

Адміністративна реформа як обов`язковий елемент вдосконалення державного управління є реформою виконавчої влади, передусім стосується питань управлінського впливу держави на соціяльно-економічні процеси у суспільстві. Ця реформа має на меті створення нової системи менеджменту у відповідності з демократичними принципами прозорости, наукової обґрунтованости, адекватности витрат фінансово-економічному стану держави. Новій системі мають бути притаманні такі цінності, як ефективність, професійність, скоординованість, гнучкість, відкритість до ініціятиви та розвитку тощо. Мова про створення умов для здійснення такої державної політики, що здатна захистити національні інтереси, задовільнити потреби громадян України.

Адміністративна реформа зокрема передбачає: 1. Структурно-функціональні зміни на всіх рівнях в системі органів виконавчої влади; 2. Зміни в системі забезпечення, що включає кадрові, інформаційні, технологічні, матеріяльно-технічні питання; 3. Реформу взаємин з органами місцевого самоврядування. Хочу зауважити на деякі термінологічні неточності, що зустрічаються у статті В.Ткачука. Було прийнято Закон України „Про **державну службу** в Україні" , а не „*громадську службу*", були створені такі інституції як: Головне управління (не *міністерство*) державної служби; Інститут державного управління та місцевого самоврядування при Кабінеті Міністрів України, що пізніше був трансформований в Академію державного управління при Президентові України (УАДУ). Концепція реформи та плян діяльности підготовлені **Державною комісією**, яка відрізняється за статусом від *державного комітету*, що, власне, свідчить про наявність багатьох учасників у процесі підготовки та обговорення проєктів документів. Враховуючи значущість змін, що плянувалися, ці документи затверджені на найвищому рівні, не *урядом*, а **указами Президента України**. Визначальні зміни в рамках адміністративної реформи відбулися наприкінці 1999 року та у 2000 році. І це були зміни не тільки „*фасаду влади*", як зазначає В.Ткачук – а **реальні трансформації** в системі та структурі центральних органів виконавчої влади, кількісному складі та організації діяльности Кабінету Міністрів України.

Суттєві зміни відбулися відповідно зі створенням та розмежуванням функцій між Секретаріятом Кабінету Міністрів України та адміністрацією Прем'єр- Міністра України. Важливо, що Секретаріят вже не має, як його попередник – апарат Кабміну – функцій своєрідного міністерства над міністерствами, натомість покликаний здійснювати організаційне, експертно-аналітичне, правове, інформаційне та матеріяльно-технічне забезпезпечення діяльности Кабінету Мінстрів України та його комітетів.

Одним з нововведень стало створення урядових (міжміністерських програмно-цільових) комітетів як робочих органів Кабінету Міністрів України, основним завданням яких є формування та реалізація державної політики згідно з визначеними стратегіями..

Прийняття Тимчасового реґламенту діяльности Кабінету Міністрів України, є істотним кроком на шляху до забезпечення прозорої системи підготування та прийняття урядових рішень.

Саме така відкритість уможливить громадську контролю щодо діяльности державних органів та їх посадових осіб. Адже не можна говорити про контролю над бюрократією взагалі, не йдеться про створення ще одного надоргану – мова про реальну участь громадськости у керуванні державою, участь, яку неможливо досягти, не визначивши чітко ролі кожної зі сторін, не забезпечивши механізми взаємодії, не вдосконаливши процес прийняття рішень.

В Реґляменті виписана нова для України, але широко вживана у світі практика підготування рішень, що передбачає всебічне вивчення проблеми, визначення стратегічних цілей, альтернативних дій та їх наслідків, наявних ресурсів, визначення партнерів, прихильників та супротивників реформ, що плянуються і т.д. Опанувати нові методики підготовки рішень державним службовцям сьогодні допомагають міжнародні експерти.

Звичайно, в перспективі важливу ролю з точки зору механізмів контролі має відігравати Адміністративний суд, що розглядатиме скарги громадян щодо діяльности державних органів та їх посадових осіб, але це питання перспективи, яке нині є досить проблематичним з точки зору як недостатности ресурсів, так і недовіри громадськости до судів, які внаслідок радянської практики сприймаються не як органи справедливости, а органи кари, надто політизовані, необ'єктивні, залежні.

Зауважу, що недовіра громадськости до владних структур, неґативне сприйняття їхньої діяльности, скептицизм щодо впроваджених реформ є, на жаль, невід'ємною характеристикою сьогоденної України. Стереотип райського життя на державній службі та „бюрократа-хабарника" сформований відчуженням влади від народу за часи радянського „правління" та російського „генерал-губернаторства".

Як показали останні події в Україні, саме подібні настрої використовують у своїй популістській риториці комуністичні та олігархічні кола в боротьбі проти реформ. Так, на державній службі у всіх країнах, підкреслюю, у всіх країнах – різні люди, є і такі, що беруть хабарі й переймаються тільки питаннями власного збагачення. Але є й інші, що чесно і віддано працюють в ім`я розвитку своєї країни, добробуту свого народу. І на це треба зважати.

Громадськість має знати про те, що реально відбувається у царині державного управління, чого ми досягли на шляху реформ, які є проблеми, завдання та перспективи. І про це мають піклуватися і політики, і державні службовці, і журналісти. Адже поінформованість є запорукою свідомої участи громадян у політичних процесах. Підкреслю, що нині зміни очікуються на рівні центральних органах виконавчої влади, передбачається розмежування політичних та адміністративних посад, оптимізація структур та функцій, для чого здійснюються спеціяльні функціональні обстеження міністерств.

Проблем і завдань на шляху адміністративної реформи ще чимало. Головне - здійснювати реформу послідовно, чітко дотримуючись стратегічної мети створення нової системи державного управління, що є запорукою розвитку України як „незалежної демократичної соціяльної правової держави".

Про автора:
Іванна Ібрагімова – кандидат філософських наук, магістер державного управління, стипендіят програми Фулбрайта, (Університет Карнеґі Меллон, Піттсбург, Пенсильванія), науковий працівник Української академії державного управління при Президентові України.

Музей досі не має української експозиції

В останні дні квітня на території колишнього жіночого концтабору Равенсбрук біля Берліну відбулося відзначення 56-ої річниці визволення в'язнів з цього сумнозвісного кацету, в якому страждало й багато українок. Незважаючи на це, в місцевому музеї досі нема експозиції, присвяченої українським жінкам, хоч цю справу вже чимало літ підряд порушує колишній в'язень Равенсбруку Лідія Укарма-Марцюк.

Протягом 2000 року, з ініціятиви Мюнхенського відділу Об'єднання українських жінок у Німеччині, зібрано по цілому світі понад 10.700 підписів з вимогою вшанувати пам'ять українок-політв'язнів окремою музейною кімнатою. 29 квітня українські делеґатки, серед яких були дочки колишніх в'язнів, у присутності культурного аташе Посольства України в Берліні Лариси Хоролець і міністра Родин, Сеньйорів, Жінок та Молоді Федеративного уряду Німеччини Християни Бергман, передали петицію і підписи директорці Меморіяльного музею у Равенсбруці Сіґрід Якобайт.

Об'єднанна українських жінок у Німеччині

Книжки з Австралії

КИЇВ. – Уже два роки на адресу Ліґи українських меценатів надходять книжки з Австралії – твори репресованих комуністичним режимом письменників та істориків, довідкові видання.

Книжки надсилає Олександра Ткач, донька світлої пам'яті Дмитра Ніценка, знаного в літературі під іменами Дмитра Нитченка й Дмитра Чуба. О. Ткач, член Спілки письменників України, має літературний псевдонім Леся Богуславець. Після смерти Дмитра Ніценка залишилася величезна бібліотека.

Всі ці книжки О. Ткач уже переслала на адресу не тільки Ліґи меценатів, а й також до бібліотек та шкіл у різних кінцях України. Твори українських письменників надходять англійською мовою у перекладах її сина Юрія. Ці книжки передані до шкіл з поглибленим вивченням англійської мови.

Не випадково престижна премія імені Дмитра Нитченка, що присуджується подвижникам українського друкованого слова (видавцям, рецензентам, бібліотекарям, працівникам книжкової торгівлі, благодійникам), має фундаторами родину цього видатного українця.

Прес-служба Ліґи українських меценатів

Син срібної землі

До 80-річчя від дня народження Михайла Шпонтака



Михайло Шпонтак

У старовинному селі Дубрівка поблизу Ужгороду, у цьому благодатному куточку Закарпаття – Срібної Землі, у працьовитій і набожній родині сільського ґазди Михайла Шпонтака 19 травня 1921 року народився син, якого на честь батька також назвали Михайлом. Народну школу хлопець закінчив у рідному селі, а горожанку в Ужгороді. Далі вчився у Мукачівській торговельній академії, яка дала йому не тільки фахові знання, але й стала доброю школою національного виховання. В академії Михайло був активним у Пласті, „Просвіті", вступив у Карпатську Січ.

Наприкінці червня 1941 року переїхав у Галичину з наміром вступити до УПА. На той час армії ще не було створено, і Михайло взяв участь у рухові опору ОУН – УПА на Стрийщині. У травні 1941 року його разом з дружиною арештовало ґестапо і кинуло у тюрму „на Лонцького" у Львові. Шість страхітливих тижнів провів Михайло з дружиною Вірою у в'язниці, потерпаючи за долю однолітньої донечки.

У кінці війни сім'я опинилася у Інсбруку (Австрія), де Михайло три роки опановував науку економіки державного управління в університеті. Влітку 1949 року родина переселилася до Нью-Йорку і живе там донині.

Важкими видалися перші роки в Америці. У 1953 році Михайло вступив у Вищу господарську школу університету у Нью-Йорку, яку закінчив через чотири роки. В університеті він був засновником і провідником Українського студентського клюбу, який організовував масові заходи, видавав тижневик, поширював знання і правду про Україну серед студентів і професорів. Відтак самовіддано працював у найважливіших громадських об'єднаннях.

З 1988 року М. Шпонтак очолює Карпатський Союз Америки, який відіграв помітну роль у згуртуванні закарпатців за океаном, поширював правду про історію Закарпаття – Карпатської України серед американської громадськости, допомагав братам в Україні на різних ділянках їх національного, суспільного і громадського життя. Серед виданих на кошти Союзу книжок слід назвати „За правду і волю" (у двох томах) Авґустина Штефана, „Пробудилась Русь" Олекси Приходька, „Альманах Пласту на Закарпатті" Степана Папа-Пугача, „Мої спостереження із Закарпаття" Юліяна Химинця, „Закарпаття", історично-правовий нарис IX ст. – 1920" Вікентія Шандора, його ж „Спомини" (т. І, „Карпатська Україна 1938 – 1939") та інші.

Серед добрих справ Карпатського Союзу необхідно згадати збір коштів на спорудження пам'ятника Тарасові Шевченкові в Ужгороді (пам'ятник відкрито у березні 1999 року), на українську незалежну пресу „Закарпаття", на Народний Дім „Просвіти" в Ужгороді, на видавничу діяльність „Просвіта" тощо. Не залишився земляцький союз і осторонь великого горя, яке спіткало закарпатців під час листопадової повені 1998 р. Завдяки ініціятиві М. Шпонтака сотні обездолених родин отримали допомогу. Ювіляр щорічно на свято Миколая передає особисті пожертви для дітей-сиріт і півсиріт школи рідного села Дубрівка на Ужгородщині. Разом з дружиною Вірою М. Шпонтак особистими пожертвами постійно відгукується на добрі українські ініціятиви як у Закарпатті, так і в інших реґіонах України.

Сердечно вітаючи дорогого земляка із славним життєвим ювілеєм, дякуємо йому за його подвижницьку багатолітню працю на благо України та українського народу і щиро бажаємо, аби на його життєвих дорогах було багато-багато сонця і людського добра.

Павло Федака,
Голова Закарпатського крайового товариства „Просвіта", кандидат історичних наук, доктор філософії

У СВІТЛІ СОЦІОЛОГІЇ

Донецьк та Львів: віддалення чи зближення?

В 1994 році у межах проєкту порівняння соціяльно-політичних орієнтацій у західній та східній Україні було проведено соціологічне опитування, в якому Львів та Донецьк послужили центрами, показовими для цих двох реґіонів. Цей проєкт під назвою „Ідентичність та соціяльна лояльність" складався із двох опитувань, з п'ятирічною перервою між ними. Загалом у цих двох містах було проведено 800 інтерв'ю до парляментських виборів 1994 року і 1600 інтерв'ю у 1999 році – до і відразу після президентських виборів. Проєктом керували науковці із США (Оксана Маланчук, Майкл Кенеді, Артур Милер) та з України (Ярослав Грицак, Наталія Черниш, Віктор Сусак).

У 1994 році дослідницька група відзначила такі загальні характеристики населення Львова: 1. Величезну більшість складали етнічні українці, які розмовляли українською як рідною мовою. 2. Вони в переважній більшості ідентифікувалися з українською культурою. 3. Населення було набагато менш зрусифікованим і прорадянськи наставленим, ніж у Донецьку. 4. Існувала загальна орієнтованість на Захід і на демократію західного зразка. 5. Властивим був високий рівень української національної свідомости.

У Донецьку ми відзначили наступні притаманні цьому реґіонові характеристики: 1. Російська мова була рідною не лише для етнічних росіян, але й для більшости етнічних українців. 2. Величезна більшість ідентифікувалася з російською культурою чи з культурою російськомовних українців. 3. Населення було набагато більш зрусифікованим і прорадянським, ніж у Львові. 4. Існувала загальна орієнтованість на Схід і колишню радянську політичну систему. 5. Властивим був низький рівень української національної свідомости.

Як же два настільки відмінні реґіони могли співіснувати в межах однієї держави? Чи групи населення з такими докорінно відмінними настановами створювали загрозу дестабілізації і навіть розпаду України? Щоб відповісти на ці запитання, ми повинні докладно вивчити результати опитування, зауважуючи зміни в ієрархії соціяльних ідентичностей, властивих для Львова і Донецька – зміни, які спостерігалися протягом п'ятирічного періоду здійснення проєкту.

Респондентам було запропоновано вибрати стільки ідентичностей, скільки відповідає їхньому самоототожненню. Ми виявили, що для респондентів у Львові ієрархія основних типів соціяльних ідентичностей протягом останніх п'яти років лишалася стабільною. З них основними ознаками ідентичности є етнічна та територіяльна (тобто самоідентифікація як українець і мешканець Львова). Як і належало сподіватися, статева ідентичність також розташована у верхній частині списку. Також дуже важливими є релігійна та культурна ідентичності (тобто самоідентифікація з Українською Католицькою Церквою та з орієнтованою на Захід українською культурою). Політична ідентичність не є особливо помітною: підтримка демократичних партій зменшилася, натомість спостерігалося незначне зростання підтримки націоналістичних партій.

Зате для респондентів у Донецьку ієрархія ідентичностей дуже помітно змінилася. Лише одна ідентичність (територіяльна) лишалася помітною протягом останніх п'яти років, – люди воліють мислити себе насамперед мешканцями Донецька. Однак українська ідентичність перемістилася на друге місце з четвертого. Статева ідентичність також зберігає значення. В ієрархії з'явилися дві нові ідентичності – культурна (православний) та соціяльна (пенсіонер). Так звана „радянська" ідентичність зазнала великої втрати популярности (у 1994 році вона була на рівні 40 відсотків; у 1999 році зменшилася майже на половину – до 20.4 відсотка). Також менш помітною стала російська етнічна ідентичність, хоча навіть в 1994 році вона не фігурувала серед виявлених шести найпоширеніших ідентичностей. Політична ідентичність не є особливо помітною у донецькому реґіоні: у 1994 році, як в 1999-му, найпопулярніша політична ідентичність, а саме ідентичність демократа, займала відносно низький щабель на шкалі поширення.

Із даних опитувань випливають два інші висновки: 1. Соціяльна ідентичність у реґіоні Львова виявляє тяжіння до етнічної основи, тоді як в реґіоні Донецька вона має переважно громадянські основи; 2. Не дивлячись на ці відмінні наголоси, має місце незначна, але послідовна тенденція до зменшення реґіональних розбіжностей: львівська ідентичність рухається на зближення із громадянською моделлю – в той час, як донецька ідентичність стає більш орієнтованою етнічно. Це взаємне зближення спостерігається у кожній категорії соціяльної ідентичности. У Донецьку стара „інтернаціоналістична" радянська ідентичність набирає виразного етнічного виміру, створюючи основу для розвитку двох нових моделей ідентичности: етнічної і громадянської.

Мовне питання і далі поділяє населення цих двох реґіонів, лишаючись досить помітним серед складових етнічної ідентичности. Однак за останніх п'ять років етнічна (у Львові) і громадянська орієнтації (у Донецьку) рухалися у напрямі виникнення ширшого консенсусу: ми встановили, що не має значення те, якою мовою люди розмовляють за умови, що вони за Україну. Недивлячись на збереження напружености між реґіонами Львова і Донецька, величезна більшість їхніх мешканців погоджуються у двох важливих справах: обидва реґіони мають спільну долю з рештою України, і дальший поділ країни на дрібніші одиниці суперечив би її найкращим інтересам.

Що стосується релігійного компоненту культурної ідентичности, то тут можна зробити два припущення: 1. Збільшення кількости віруючих у Донецьку означає, що цей складник культурної ідентичности стає дедалі помітнішим, рухаючися вгору ієрархією соціяльних ідентичностей; 2. Зменшення кількости віруючих, що належать до орієнтованих на Росію церков у Донецьку і зростання кількости віруючих церков, орієнтованих на Україну, наближають донецьку модель до львівської.

Дані, отримані внаслідок нашого дослідження, вказують на те, що політична ідентичність не є помітною складовою соціяльної ідентичности у Львові та Донецьку. Отже, значну розбіжність політичних настанов у цих двох містах можна вважати за таку, що не має великого значення, з огляду на низький рівень політичної активности, особливо у Донецьку. Наше дослідження показало збільшення підтримки демократичних партій і зменшення кількости прибічників комуністичної партії у Донецьку. Всі ці зміни у ієрархії соціяльної ідентичности в обох реґіонах свідчать про те, що респонденти не схвалюють фракційність, а також тенденції у напрямі розколу України за етнічними, реґіональними, культурними та геополітичними лініями. Це в свою чергу створює добрі передумови для інтеграції України як соціяльного і політичного цілого.

Д-р Наталія Черниш

P.S. Д-р Наталія Черниш, професор Львівського національного університету, є першим науковцем, яка отримала докторську ступінь із соціології в незалежній Україні.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Скульптор, який став філософом



Генадій Парфенюк

НЬЮ-ЙОРК.–Талант приніс молодому Генадієві Парфенюку славу відомого скульптора завдяки його дипломній праці – постаті Ярослава Мудрого, що стала прикрасою Київського Інституту мистецтва. Саме цей твір молодого мистця було вміщено на сторінках „Свободи" у 1992 році, коли він приїхав до США.

Дев'ять років мистець перебуває у США, працює безперервно, намагаючись поєднати мистецький талант із філософською настановою, яку придбав, маючи від 1996 року співпрацю з Інститутом філософії та психології мистецтва в Клевераку, в долині Гадсону.

Не диво, отже, що його теперішні скульптури є вдумливі з глибоким підґрунтям, яке часто, здавалося б, не підходить до мистецьких творів.

– Це – абстрактне мислення, до якого я вдаюся при виконанні своїх скульптур, – пояснює мистець.

Більшість часу Генадій Парфенюк перебуває в долині Гадсону в інституті. На запитання, чому він співпрацює з саме Інститутом філософії та психології мистецтв, мистець відповідає:

– В скульптурі є наукова глибина. А втім, треба глядачів змушувати не тільки дивитися на мистецький твір, а й думати про нього. І це я стараюся своїми творами викликати: змусити глядача до глибокого думання. Ось мої скульптури „Метафізичні та архітектурні синтези" чи „Боротьба".

Оглядаємо з цікавістю чисті, глибокі задумом форми.

– Я шукаю наукової глибини в скульптурі та маю намір перейти цілком на метафізику в мистецтві.

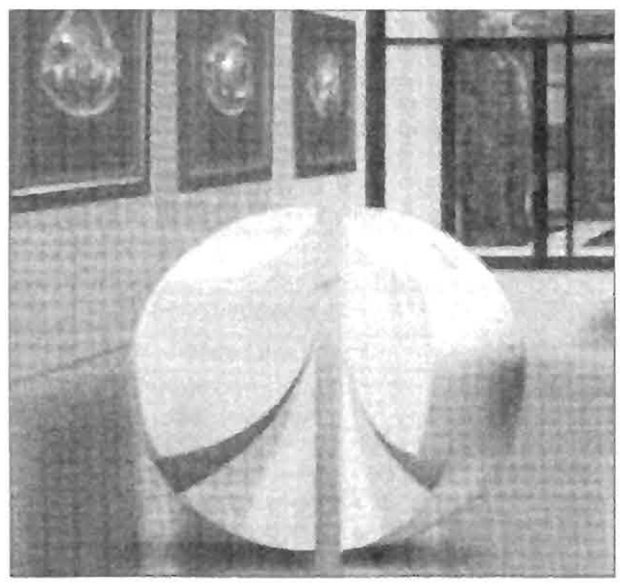
– Але ви залишили декілька справді небуденних творів, зокрема славного Ярослава Мудрого, „Пієту", „Мати Україна", „Благовіщення". Не можна забути також знаменитий твір „Боротьба", який перебуває у Парижі. Чи і тут, в США, ви так пильно працювали?

– Від часу приїзду до США мої праці виставлялися в мистецьких ґалеріях „Сого" в Нью-Йорку, у Прінстоні, Піттсбурґу, Нью-Орліні, Вермонті, Каліфорнії. А тепер можете оглянути мої найновіші праці саме в Музеї уяви, що пов'язаний із Інститутом філософії та психології мистецтва у Клевераку. Останньо мої праці можете побачити також на „вебсайті" саме Музею уяви.

Хто зацікавлений, запрошую відвідати Музей, особливо тепер, коли наближається літній сезон і наша громада буде більше перебувати в долині Гадсону. Телефон Музею: (518) 671-6711, а розміщений він в Гадсоні, при 217 Воррен вулиці.

О. Кузьмович





Вгорі: Скульптура „Ярослав Мудрий" (Київ). Внизу: „Метафізично-архітектурно-скульптурна синтеза (фраґмент)".

УКРАЇНЦІ В СВІТІ

Наше шкільництво в Румунії

На території Румунії українці розселяються на своїх етнічних та змішаних румунсько-українських землях. Одним із основних ареалів поширення українців є Мараморощина (повіт Марамуреш). За даними перепису населення 1992 року, тут проживало 36 тисяч українців, що становить 55,4 відс. від загальної кількости українців у Румунії (66,833 особи). Інші джерела свідчать про значно більшу кількість українців у цьому реґіоні.

Другим основним ареалом поширення українців є Південна Буковина (повіт Сучава). Тут проживає 10,658 українців. Третій ареал – Добруджа. Тут проживають нащадки запорізьких козаків, які опинилися на цій території після зруйнування Катериною II Запорізької Січі. Ще один ареал компактного проживання українців – Банати (повіти Карас-Северін, Тіміш). Ці землі українці почали заселяти ще у XIX столітті. Міґрація мала соціяльно-економічні причини. Міграційні процеси тривають дотепер. В українських поселеннях Банатів компактно проживають близько 10 тисяч українців.

Українці також проживають в містах, які розміщені неподалік від українських сіл. Наприклад, в повіті Марамуреш у 1992 році проживало 36,685 українців, з яких 93,2 відс. – в українських поселеннях Мараморощини, 6,4 відс. у містах повіту і 0,5 відс. – у румунських селах. Чисельність українських міщан у 1992 році на Мараморощині становила 2,350 осіб. Найбільше українців проживає в містах Сіґету-Мармацієй, Вішеу де Сус, Бая Маре, Кавнік, Тиргу, Липуш.

У повіті Сучава українські міщани проживають у містах Сирет, Радівці, Кимпулунг та ін. Досить багато українців проживають в столиці Букарешті та великих містах держави: Клуж-Напока, Брашов, Тімішоара, Лугош, Сату-Маре та ін.

У 1956–1966 роках, за статистичними даними переписів, чисельність українців в Румунії зменшилася від 60,479 до 54,705 осіб. Причиною була політична коньюнктура того періоду. Більшість українців були залякані, тому не визнавали своєї національної належности. У 1966–1977 роках українців зменшилося до 54,452 особи. Тепер, коли демократична держава зосереджує увагу на відродження національних прав людини і можливостей самовизначення, кількість українців збільшилася на 2,381 особу (1977–1992 роки).

У 1992 році українська меншина в Румунії посідала п'яте місце в національному складі населення – після румунів, угорців, німців та циган. Українці Мараморощини проживають переважно у селах. На сільське населення припадає 94,3 відс. Всього в 14 українських поселеннях реґіону Мараморощини проживає 38,403 особи, з яких 88,9 відс. українці, 7, 6 відс. румуни, 3,1 відс. угорці та інші – 0,4 відс..

У рівні освіти українського населення Мараморощини спостерігаємо територіяльні відмінності. В приміських населених пунктах Ремети, Великий Бичків, Верхня Рівна та Рускова питома вага осіб з освітою вища, ніж у віддалених гірських селах Поляни, Кривий та Бистрий. В середньому у всіх українських селах краю на 1000 осіб припадає 844 особи з освітою, решта – 136 осіб не мають ніякої освіти.

У період комуністичної диктатури зменшувалася кількість місць у вищих навчальних закладах, тому панувала велика конкуренція. В результаті українці та представники інших національностей майже не мали шансів вступити до румунських університетів. Більшість українців з Румунії, які бажали здобути вищу освіту, орієнтувалися на український філологічний відділ Букарештського університету або на теологічні інститути в містах Клуж Напока, Сібіу та Букарешті. Українці вступали також на математичні, фізичні, хемічні, юридичні факультети, які після закінчення давали змогу працювати в школах свого краю, тим самим піднімаючи рівень освіти і культури серед українців.

Рівень вищої освіти серед населення в приміських українських селах Мараморощини значно вищий, ніж у гірських поселеннях. Найвищий він у Великому Бичкові: на 1000 осіб віком 12 і більше років припадає 11 осіб з вищою освітою.

У 1990 році багато українців, випускників румунських ліцеїв, вступили до вищих навчальних закладів Львова, Ужгороду, Івано-Франківська. Близько 90 українських студентів із Мараморощини здобули вищу освіту рідною мовою і працюють у школах рідного краю. Це відіграє важливу ролю у процесі національно-культурного відродження українців повіту Марамуреш.

На початку 20-их років в Румунії були закриті всі українські шкільні заклади. Відтоді наша національна культура стала занепадати, хоч в українських селах Мараморощини, Буковини, Добруджі та Банатів частково збереглися народні звичаї, обряди, пісні, танці – завдяки ентузіястам з числа свідомих українців.

В 1952 році у Сіґеті-Мармацієй був заснований перший український педагогічний ліцей, який вважається центром українського шкільництва в Румунії. А в другій половині 50-их років діяв український педагогічний відділ у місті Сучаві, на Мараморощині та Буковині були засновані українські школи. Та вже у 1962 році діяльність українського педагогічного ліцею у місті Сіґеті-Мармацієй була припинена, заборон і переслідувань зазнало наше шкільництво у всіх українських селах Мараморощини. Було запроваджено єдину мову навчання – румунську. І тільки в деяких сільських школах краю існували українські відділи, куди потрапляли найслабші учні. Це робилося з метою довести безперспективність українських кляс та шкіл.

На початку 90-их років Союз українців в Румунії спрямував свої зусилля на підвищення культурного та освітнього рівня серед українців, зокрема на відродження української мови в усіх реґіонах компактного проживання українців у Румунії. Лише у 1997 році вдалося відновити український ліцей ім. Т. Шевченка у місті Сіґету-Мармацієй. Нині існує законодавча база, на підставі якої можна відкривати державні та приватні українські школи в Румунії. Однак насамперед треба забезпечити ці школи педагогами-українцями.

Україна повинна б сприяти у навчанні та надавати відповідні умови українцям з Румунії з метою зростання кількости фахівців різних галузей освіти, що буде базою для розвитку українського шкільництва.

Нині в українських сільських поселеннях Мараморощини, Буковини, Добруджі та Банатів українську мову діти вивчають факультативно лише дві години в тиждень, і взагалі нема закладів з українською мовою викладання (крім українського педагогічного ліцею імені Тараса Шевченка у місті Сіґету-Мармацієй). Натомість у Закарпатській області України, в якій проживає понад 30 тисяч румунів, діє 11 середніх шкіл, де всі предмети викладаються румунською мовою. Те саме спостерігаємо в Чернівецькій області, де налічується понад 80 таких шкіл.

Відродження українського шкільництва в Румунії залежить від самих українців, які повинні використати наданий державою шанс. Було б бажано при управліннях освіти Закарпатської та Чернівецької областей та тамтешніх університетах організувати курси підвищення кваліфікації, які б допомогли учителям із Мараморощини, Буковини, Добруджі та Банатів набути сучасних знань. Крім того, вони повинні б отримати відповідний документ, який засвідчував би їхню кваліфікацію на українській мові.

Ці передумови повинні бути включені у програму румунської філії Української Світової Спілки Професійних Учителів, метою якої є відродження українських шкіл та національно-культурного розвитку українців в Румунії. Необхідно також періодично організувати засідання та з'їзди вчителів-українців Мараморощини, Буковини, Добруджі та Банатів з метою оцінити стан українського шкільництва, спільно працювати над питанням піднесення рівня освіти в українських школах, заохочувати дітей до навчання українською мовою. Втілення у життя цих проєктів може змінити ставлення самих українців до українського шкільництва. Поліпшити українське шкільництво у Румунії можна також при активній моральній та матеріяльній підтримці з боку України та Румунії і сприянні українських світових організацій.

Василь Куреляк

Космацьке диво Д. Пожоджука

„Мистець Дмитро Пожоджук". Упорядник Борис Кушнір. Тернопіль. 2000. 302 с.

До свого 45-річчя культуролог і знавець Гуцульщини Дмитро Пожоджук зібрав і видав найкраще зі свого творчого доробку. До книжки ввійшли поезії, новелі, нариси, публіцистика, листування. Поетичний доробок представляють 8 творів, написаних від 1970 до 1996 року.

У традиціях клясичної української прози написані новелі Д. Пожоджука – „Заповіт", „Жебрак", „Мати". Нариси Д. Пожоджука – це творчі портрети його земляків, відомих гуцулів з діяспори. Написання таких нарисів стало можливим після постання незалежної України. Автор особисто спричинився до нового часу своїми творами, за що пережив переслідування з боку КДБ, вимушене безробіття, перебування в російській тайзі, самоспалення своїх рукописів.

У книжці вміщені його розповіді про Антона Ясельського, Ореста Білака, Віктора Мішала, Одарку Онищук, інших гуцулів, розкиданих долею по світах.

В розділі публіцистики вміщені статті з етнопедагогіки писанкарства, української обрядовости, етнокультури та ін.

Мистець б'є на сполох з приводу того, що без належної державної підтримки можуть загинути народні промисли, які є гордістю гуцульського краю. Особливо болісними є розповіді Дмитра Пожоджука про своїх земляків, долі яких скалічено в роки сталінських репресій.

Звинувачувальним актом злочинному комуністичному режимові є стаття „Різдво у Космачі" (про тортури, що їх зазнали космачани у концтаборах Росії). Справедливо зауважив Микола Григорчук зі Львова: „Земля-матінка дарує Україні свої перлини. Вони, ці перлини, даровані нам, можливо, один раз на сто років. Для української людности такою перлиною є Дмитро Пожоджук з Космача".

До цього додав Юрій Атаманюк: „Дмитро Пожоджук – вишивальник, писанкар, етнограф, фольклорист, педагог, журналіст, письменник, поет, співак і взагалі Людина з великої літери. Його твори чарують своєю виразністю і майстерністю виконання".

Євгенія Сохацька,
лавреат премії імени Івана Огієнка,
доктор філологічних наук,
професор Кам'янець-Подільського
педагогічного університету

Банкноти і монети України

КИЇВ. – За 10 років існування Національний банк України створив промисловий комплекс, до якого входять Банкнотно-монетний двір та Фабрика банкнотного паперу, здатні повністю забезпечити потреби України у високозахищених банкнотах, монетах та цінних паперах, а також постачати свою продукцію на експорт.

Усі українські гроші друкуються на папері, виготовленому в Україні. За шість років в Україні введено в обіг понад 100 колекційних монет та 85 монет із золота, срібла та мідно-нікелевого сплаву загальною кількістю 2.8 млн. шт.

Від 1998 року реалізовано пам'ятних і ювілейних монет на загальну суму 514 тис. дол.

УНІАН

СПОРТ

Теніс

Українцеві Андрію Медведєву не вдалося увійти до другого кола тенісного турніру серії „Masters“: він програв у першому колі німецькому тенісистові Томмі Ґаасу (5:7, 3:6). Але найбільшою сенсацією стала поразка не А. Медведєва, а майстра Андре Аґасі від Алекса Калатрави та Піта Сампраса від Гарела Леві. У наступне коло пройшли Марат Афін, Євген Кафельников, Лейтон Гюїтт, Тим Генман, С. Бруґейра та С. Ґрожан.

ГОРШАМ, Па. – На „Тризубівці“ 5-6 травня відбувся перший український тенісовий турнір сезону 2001 року. Змагалася група чоловіків за елімінаційною системою і турніром гравців з однією програною грою. Юрій Савчак виграв турнір, коли при рахунку 6-2, 1-0 для Савчака фіналіст Ярослав Тимків мусів припинити гру з причини поранення ноги. У півфіналах Я. Тимків переміг минулорічного чемпіона турніру Павла Регулика (6-4, 6-1), а Савчак – багаторазового чемпіона Стефана Сосяка (6-1, 6-2). Турнір з одним програшем виграв Регулик, перемагаючи у фіналі Сосяка про-сет вислідом 8-5. Під час закриття турніру провідник Юрій Савчак роздав чаші чемпіонам і фіналістам.

Наступний тенісовий турнір УСЦАК-Схід відбудеться на „Союзівці“ в Кергонксоні, Н.Й. 30 червня - 1 липня. Гра відбудеться в сінґлях, дублях і мішаних дублях в групах, до яких зголоситься щонайменше чотири учасники.

Календарець тенісових турнірів в 2001 році

30 червня –1 липня	– УСЦАК-Схід в індивідуальних і подвійних іграх – Союзівка
1–3 вересня	– крайові чемпіонати УСЦАК – Союзівка
15–16 вересня	– клюбовий турнір КЛК – Союзівка
6–7 жовтня	– осінній турнір „Тризуба“ – „Тризубівка“

Футбол

Київське „Динамо“ перемогло в черговій турі чемпіонату України полтавську „Ворсклу“ і утримує першість в загальному заліку чемпіонату з 54 точками. Тільки на одну точку відстає „Шахтар“, який вдома переміг „Таврію“.

П'ять кращих команд:

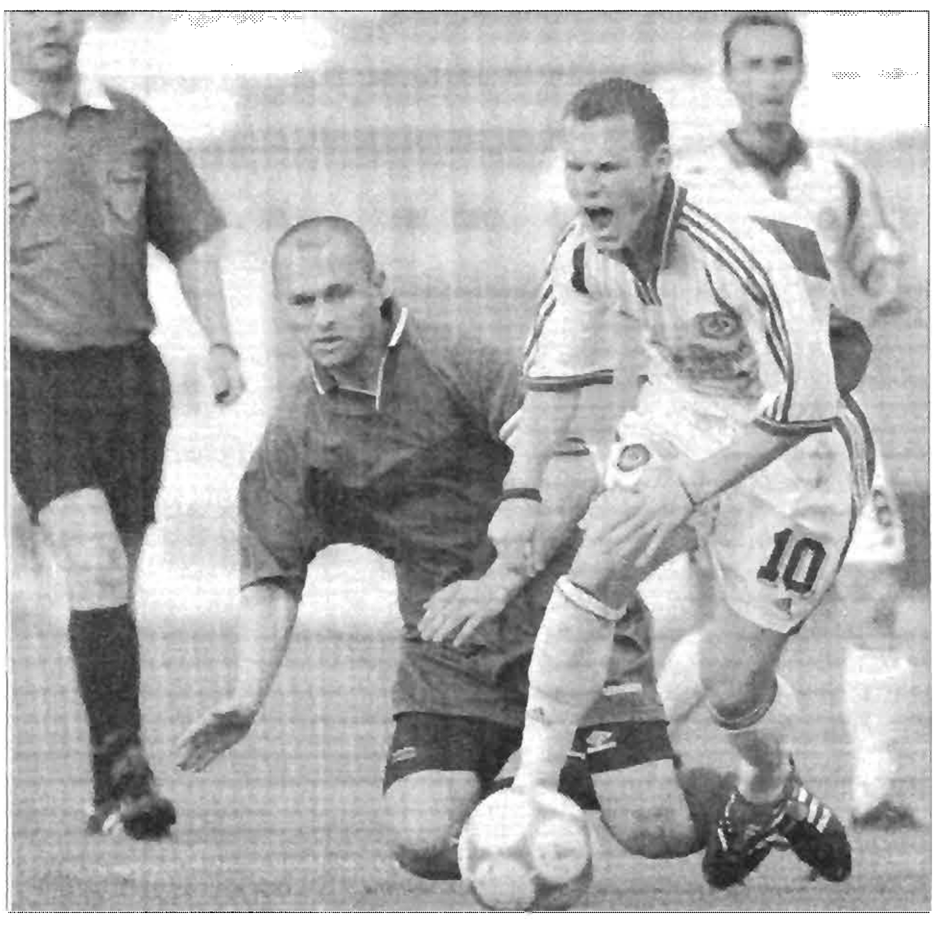
1. Динамо	–	**54**
2. Шахтар	–	**53**
3. Дніпро	–	**46**
4. Металюрґ (Д)	–	**39**
5. ЦСКА	–	**32**



На світлині вгорі: *Півзахисник київського „Динамо“ Флоріан Чернат (справа) під час гри з командою „Металюрґ“ (Донецьк) чемпіонату України з футболу на стадіоні „Динамо“ в Києві 5 травня ц. р. Кияни практично виграли чемпіонат України.*

На світлині внизу: *Гравці молодіжних збірних України (праворуч) і Греції з футболу борються за м'яч в грі за вихід до фіналу чемпіонату Европи серед юніорів 2 травня у Києві. Молодіжна збірна України за результатами двох матчів вийшла до фінальної частини Чемпіонату Европи - 2001.*

Фото УНІАН



НОК України попросив допомоги

КИЇВ. – Представники Національного олімпійського комітету (НОК) України 7 травня обговорили з Президентом Міжнародного олімпійського комітету Хуаном Антоніо Самаранчем питання допомоги МОК у розвитку олімпійського спорту в Україні. Про підсумки цієї зустрічі поінформував президент НОК Іван Федоренко на засіданні прес-клубу НОК. Делеґація НОК звернулась до президента МОК з проханням надати фінансову допомогу для перебування національної збірної України на Олімпійських іграх у Салт-Лейк-Сіті у 2002 році. Власних коштів української збірної може не вистачити для перебування на Олімпіяді команди з 75 спортсменів. Крім того, делеґація НОК звернулася за допомогою в програмі вишколу і перевишколу спортивних лікарів, відкриття роботи української допінг-лябораторії. Також на зустрічі обговорювалось питання надання допомоги для утворення центру з навчання тренерів на базі Національного університету фізичного виховання і спорту України.

Президент Міжнародного олімпійського комітету Хуан Антоніо Самаранч пообіцяв надати кадрову і фінансову підтримку Україні в здійсненні ряду проєктів, запропонованих Національним олімпійським комітетом. Саме це стало головною новиною на прес-конференції Національного Олімпійського Комітету України (президент – Іван Федоренко). Зокрема це проєкти з видання п'ятитомної „Енциклопедії олімпійського спорту“, вишколу спортивних медиків в Україні на базі Національного університету фізкультури і спорту, видання літератури з спортивної медицини.

Під час зустрічі Х.Самаранча з делеґацією НОК України досягнута домовленість про візиту до Києва першого заступника директора „Олімпійської солідарности“ Памели Віпон. Президент НОК України повідомив, що вже 75 українських спортсменів мають ліцензії на участь в Олімпійських іграх.

Ю. Єхануров очолив комітет з приготувань до Всесвітніх авіяційних ігор в Еспанії

КИЇВ. – Перший віце-прем'єр-міністер України Юрій Єхануров 7 травня очолив організаційний комітет, який готуватиме національну збірну команду України з авіяційних видів спорту до Других Всесвітніх авіяційних ігор 2001 року в Еспанії. Затверджено особовий склад комітету та визначено обсяг коштів, передбачених у державному бюджеті на участь української команди в цій імпрезі.

Гокей

Україна закінчила чемпіонат світу перемогою. Українській і австрійській збірним довелося їхати додому, але українці виїздили в гарному настрої, адже чемпіонат закінчився для них перемогою над австрійцями – 2:0. Фініш української команди був більш успішний, ніж старт. Свій перший матч на чемпіонаті світу українці програли американцям – 6:3. Потрібно відзначити гру воротаря Костянтина Симчука, який не пропустив у свої ворота жодної з 29 можливих шайб.

Українська збірна, не дивлячись на дуже важких суперників в групі (Швеція, США, Латвія) вона змогла вийти з групи, переігравши збірну Латвії. Те, що команда боролася в 1/8 фіналу свідчить, що збірна набирає форми. Можна сподіватися, що на Олімпіяді у Салт-Лейк-Сіті, куди українська команда потрапила вперше за всю історію, вона виступить ще краще.



Українські гокеїсти Вадим Сливченко і Василь Бобровников у мить перемоги, яка вивела команду на Олімпіяду.

Ручний м'яч

Запорізька жіноча команда „Мотор“ виборола для України перший за часів незалежности держави европейський трофей.

В фіналі Чаші Чаш українки в гостях переграли норвезьку команду „Нордстант“ з рахунком 23:18.

Після тріюмфального для „Мотора“ свистка, що сповістив про закінчення гри, перемогу разом з командою святкували й 60 вболівальників клюбу, що прибули літаком до Норвеґії.

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ з ВЕЛИКОЮ ПРИЄМНІСТЮ ІНФОРМУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ ПРО ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ

СІЧЕНЬ – КВІТЕНЬ 2001 р.

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) в США з осідком в Нью-Йорку з приємністю проголошує черговий список ЖЕРТВОДАВЦІВ, ФУНДАТОРІВ, МЕЦЕНАТІВ, ДОБРОДІЇВ та ЧЛЕНІВ ФУНДАЦІЇ УВУ, висловлюючи щиру подяку за зрозуміння потреби допомоги тим, які студіюють на УКРАЇНСЬКОМУ ВІЛЬНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ В МЮНХЕНІ і взагалі на потреби УВУ на всіх відтинках його діяльности.

УВУ сповняв велику ролю, як по Першій, так і по Другій світових війнах, даючи можливість для великого числа української молоді, набути високу професійну освіту, даючи кваліфіковані кадри для еміграції, які понад 50 років ведуть громадську працю на всіх відтинках громадського життя нашого поселення, в той час, коли Україна була за залізною заслоною.

З відновленням вільної України УВУ відгукнувся на нові потреби, широко відкриваючи свої двері для тих, хто бажає **поширити своє знання правдивої історії і культури про УКРАЇНУ, на що не було змоги в поневоленій Україні**.

Управа Фундації УВУ ще раз просить прийняти нашу щиру подяку в першу чергу за моральну підтримку, як також за ВАШІ ЩЕДРІ ПОЖЕРТВИ, без яких ми не могли б зреалізувати завдань, які ставить перед нами УВУ, діяспора і Україна.

Нам приємно поінформувати нашу жертвенну громаду, що Фундація УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ змогла уділити на Стипендії УВУ в 2000р. 110 тисяч дол. до Польщі 3,000.00 дол., в Америці 3,900.00 дол. і в Україну 11,000.00 дол. Одна стипендія в Німеччину 12,000.00 дол. Вже в 2001 р. Фундація УВУ уділила для УВУ 35,000.00 дол. В червні 2000 р. Фундація УВУ заініціювала окрему збірку на видання „Українці ув'язнені, засуджені і страчені під час Акції „Вісла" польським військовим судом у Кракові, Ряшеві, Перемишлі, Любліні та Варшаві і друге видання „Невинно помордовані в 1941 році при відході більшовиків з Галичини". На наш заклик Фундація УВУ зібрала 15,000.00 дол. ми вже частинно передали для авторів тих видань, решту виплатимо, як видання будуть готові.

Також в 2000 р. Фундація УВУ вислала в Україну 162 пачки книжок і журналів, які подарував на висилку УНСоюз і поодинокі особи. За цю посилку Фундація УВУ опла-тила 3,263.00 дол. Це все Фундація УВУ змогла зробити при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ. Спільними силами можна осягнути багато. ЩЕ РАЗ УПРАВА ФУНДАЦІЇ УВУ ПРОСИТЬ ПРИЙНЯТИ НАШУ ЩИРУ ПОДЯКУ за співпрацю з нами.

СПИСОК ДОСТОЙНИХ ЖЕРТВОДАВЦІВ ФУНДАЦІЇ УВУ

Пирський Михайло і Анастазія зі спадку	12,000.00
Укр. Фед. Кред. Кооператива „Самопоміч" в Нью-Йорку	10,000.00
Галавай Іван зі спадку	5,200.00
д-р Парубчак Роман і Олена	1,000.00
інж. Сливоцький Стефан і Володимира	1,000.00
Фед. Кред. Кооператива СУМА в Йонкерсі	600.00
Сідлярчук Стефан зі спадку	500.00
д-р Фольварків Оксана	500.00
Лисий Ігор і Дарія, дорівнюючий фонд	300.00
Кред. Кооператива „Будучність" у Воррен, Миш.	250.00
Укр. Фед. Кред. Спілка в Рочестері	250.00

По 200.00 дол. зложили:
проф. Біланюк Олександер і Лариса, д-р Глинський Борис і Уляна, Долінський Адріян і Лариса, Склепкович Олег і Таня, д-р Стецьків Евген, д-р Темницький Юрій.

По 100.00 дол. зложили:
д-р Алиськевич Роман і Анна, Антипів Ксеня, Бернадин Юліян і Юліянна, Бурда Микола і Тамара, д-р Гошовський Христина, д-р Заяць-Дреснер Ізіяслава, Кігічак Ігор і Марія, Козак Галина, Козар Володимир, Крайчик Олександер і Марія, Крамаренко Петро і Марія, Кудрик Софія, д-р Курилко Любомир і Дарія, Лозинський Михайло і Ерна, Нестор Юрій і Ірена, Озарків Григорій і Катерина, Полиняк Павло, Придаткевич-Кухар Ганна, Пшик Петро, Пятка Марія, „Самопоміч" Українсько-Американська Кредитова Спілка, Сенчишак Катерина, д-р Сенькусь Мирослав, Сирник Ірена, д-р Січ Дмитро і Оксана, д-р Стахів Денис і Мирослава, Т-во „Самопоміч" в Сиракюзах, Н.Й., Українська Національна Кредитова Кооператива в Нью-Йорку, Феденко Стефан і Анна, Федорко Дмитро і Любомира, Чорний Стефанія, Шило Павло, д-р Шкільник Володимир і Надія.

По 50.00 дол. зложили:
Артимишин Люба, Базар Лідія, д-р Бартофальві Леся, Бущак Дарія, Гафткович Евген, Ждан Стефан і Ірена, Іллюк Олександер і Зіна, Ільків Михайло і Ольга, д-р Ісаїв Юрій і Петруся, Керницький Роман і Ольга, д-р Коваль Богдан і Наталія, Ковальчук Роман і Анісія, Кордуба Дамян, Крісслатий Семен і Марія, д-р Крупа Теодозій і Любомира, інж. Куземський Іван, інж. Магун Володимир і Лідія, Марущак Микола і Марія, Масловський Зенон, Масловський Мирон, Микитин Василь, д-р Мостович Леонід і Оксана, Мриць Тамара, д-р Очеретько Аркадій і Глорія, Навроцькі Юрій і Христя, Небеш Орест і Марія, Осінчук Ада, Рокицький Едвард, Рудницький-Шрей Катерина і Джеймс Шрей, Середович Михайло і Ірена, Старчак Катерина, Троус Іван, Харченко Іван і Евгенія, Укр. Кред. Кооператива „Самопоміч" в Нюарку, Н.Дж., Чайківський Михайло і Мирослава, інж. Чипак Ярослав і Ольга, Швед Стефанія, Шоробура Юстина, Яремко Михайло і Йоанна.

По 30.00 дол. зложили:
д-р Марчук Василь і Оксана, Мілянич Евстахія і Мотря,Тимків Іван, д-р Чировський Лев і Марія, Шийка Іван і Силвія, Шумило Дмитро.

По 25.00 дол. зложили:
Барицький Михайло, Басько Дмитро, Бах Людвік, Білецький Павло і Софія, д-р Богонович Роман, Боївка Михайло і Ксеня, мгр Борковський Марія, Бурий Тарас і Софія, інж. Вальчук Володимир і Катря, Василишин Михайло, Воронін Олександер і Оксана, Гайда Ярослав і Анна, інж. Глоба Борис і Тамара, Гошко Володимир і Олександра, Гурський Петро і Ольга, д-р Гелета Ярослав, Глух Роман і Валентина, Данильчук Іриней, Дебрин Олександер і Гільде, Дембіцький Микола і Марія, Добровольський Ярослав і Галина, Дробенко Іван, Дуда Іван і Марія, Душник Марія, Дякун Григорій, Жмуркевич Ярослав і Стефанія, Жилавий Роман і Ейлін, Задояний Маріянна, Звадюк Олег і Віра, Качмарський Петро, Кесне Володимир і Люба, Клюфас Зоряна, Кобилецький Стефанія, Коновал Олександер і Марія, Копистянський Ярослав і Марія, Корнага Мирон і Христина, Корлятович Степан і Павліна, Костелина Лука і Марія, Коцелко Нестор, д-р Крижанівський Микола, Кунік Ліо, Куривчак Евген і Галина, Кухта Нестор, Кучинський Борис, Кушнір Віра, Лащук Яків, Левицький Роман і Татіяна, Лесів Михайло і Дарія, Лисак Теодозій, Луців Стефан і Марія, Луцкевич Всеволод і Марція, Магас Андрій і Марія, Мак Петро і Каталін, Марущак Василь і Анастазія, Мелько Володимир і Анна, Мельник Михайло і Анна, Менцінський Зенон і Дарія, Меуш Михайло, Мичковський Анна, Михалюк Олександер і Ірена, д-р Мірчук Ігор, Мудрак Василь і Марія, Мудрий Василь і Дарія, д-р Музичка Ярослав і Лариса, Наконечний Василь і Ольга, Наконечний Богдан і Мирослава, Наугольник Богдан і Стефанія, Новак Ірена, Обущак Стефанія, Орищин Борис і Люба, Орлінс Іван, д-р Павліський Ярема, Пашеснік Ірена, Пекляк Гералд, Пиптик Гелен, Плескун Анна, інж. Пришляк Олександер і Анна, Проданюк Галина, Процінський Емілія, Рудик Андрій, Садковий Богдан і Стефанія, Сахарук Сергій, Сенчий Аліся, Скірка Микола, Словік Адольф і Гелена, інж. Сосяк Василь, Стефанюк Роман і Клавдія, Стефанюк Ярослав і Ірина, Тимочко Марія, Тренза Михайло, д-р Тустанівський Ярослав і д-р Лідія, Цюпак Михайло і Марія, Чапельські Орест і Люба, Шкарупа Іванна, Штойко Володимир і Георгета, Шутер Русел і Татіяна, Юрчук Іриней і Оленка, Яковенко Валентина, Яремко Дмитро і Еліза, д-р Яцух Михайло і Іванна.

По 20.00 дол. зложили:
НН Олбані (не подав зворотної адреси), Бард Петро і Вірджінія, Бартків Іван, д-р Бурбело Григорій і Таїса, Вінич Віктор і Надія, Гасяк Семен, проф. Гумецька Ася, Гусак Петро і Марія, Дитиняк Володимир, Креєр Богдан і Іларія, Маслій Микола, Ольховий Микола, д-р Павлишин Юліян і Мирослава, Пакула Володимир і Катерина, Пахоляк Ігор і Бріджет, Романів Богдан, Рудницький Осип і Анна, Семущак Стефанія, Стадник Іван і Марія, Стебельський Аркадія, Федак Евген і Теодозія, Шатинський Франко, Шендюх Алекс, Щебльовський Володимир, Юськів-Терен Теодор.

По 15.00 дол. зложили:
Бездух Дмитро, Боббіе Веслей і Ольга, Бойко Андрій, Вигінний Петро і Віра, Гайдук Галина, Гошко Володимир, Дуб Михайло і Гертруда, Завіський Микола і Дороті, Когут Іван, Когут Ілько, мгр Колтулюк Орест і Антоніна, Кос Анна, Кузак Ольга, Кунка Катерина, Куць Йосиф, Лучка Йосиф і Бріджет, Майковський Еміліян і Чеслава, Мачай Олег і Надія, Мосяк Марія, Олексин Стефан, Ортинський Михайло і Аліся, Пастушок Василь, Пеленичка Ірена, Питльований Володимир і Джені, Підгірний Іван, Поповський Станлей і Софія, д-р Процик Володимир і Надія, Роббінс Елена, Салдан Софія, Сеник Корнель і Ірена, Смолин Григорій і Анастазія, Стасюк Іван, Тарапацький Михайло і Оксана, Тарчанин Теодозій і Ольга, Фіцик Володимир і Анджеля, Фльорчук Богдан і Олександра, Хімяк Петро, Шашкевич Софія, Шийка Василь і Антоніна, Щур Володимир і Олександра.

По 10.00 дол. зложили:
Бояцюк С., Вітрик Евгенія, Гайдук Теодор, Гомка Петро і Долоріс, Городиський Іванна, Гриньків Володимир і Ольга, Дорош Григорій і Марія, Єрмоленко Валентина, Жовнір Іванна, Журавель Лариса, Купіна Іван, Леско Іван, ред. Питляр Орест, Присяжний Павло і Марія, Савків Михайло і Марія, Олексин Степан, Совірко Іван і Ольга, Старосольська Юліянна, Хома Іван.

Нижче **10.00** дол. зложило **7 осіб на суму 36 дол.**

На Постійні Стипендійні Фонди ім. членів родини зложили:

Микитин Василь ім. Василя	10,000.00
д-р Рак Володимир і Нуся	2,000.00
разом	4,225.00
Головко Софія	1,000.00
разом	11,000.00
ім. Софії і св. п. Івана	
Темницький Орест і Дарія	250.00
разом	13,980.00
ім. родини Бакальців Андрусяк Марія ім. Марії і св. п. д-ра Іллі	400.00
разом	63,550.00
Луцька Ксеня	40.00
разом	7,305.00
ім. Ксені і св. п. Евгена.	

Замість квітів у св. п. членів родини і друзів зложили:

Бекерський Дарія в св. п.батька Івана	100.00
Кравчук Наталія в св. п. мужа д-ра Романа	100.00
Ходницький Нестор в св. п. дружини Марії	100.00
Качмарський Ірена в св. п. мужа Романа	50.00
Солонинка Анастазія в св. п. мужа Андрія	50.00
Крупський Наталія в св. п. мужа Корнеля	25.00
Вітрик Евгенія в св. п. мужа Павла	20.00
Бессер Зоряна в св. п. мами Стефанії Демчук	20.00

В нашому попередньому списку за вересень-грудень 2000 р. зайшла помилка. Управа Фундації УВУ дуже перепрошує п. Богданну Титлу за недогляд.

У списку було: Титла Богдан	50.00
Слід читати Титла Богданна	50.00

Ще раз перепрошуємо.

Управа Фундації Українського Вільного Університету (УВУ) щиро дякує Шановним жертводавцям, які щедро відзиваються на наші заклики. **УВУ при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ сповняв і буде сповняти обов'язки, які накладає на нього Батьківщина.**

З проголошенням ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ УВУ став НАУКОВИМ ВІКНОМ УКРАЇНИ В ЗАХІДНИЙ ЕВРОПЕЙСЬКИЙ СВІТ, сповняючи важливу ролю в сучасному розвитку і закріпленні МОЛОДОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ.

Фундація УВУ продовжує розбудову „Бібліотек і архіву української діяспори" при бібліотеках і університетах в Україні. Просимо надсилати книжки і журнали до Фундації УВУ на ту ціль, за що будемо дуже вдячні.

Завдяки ВАШІЙ щедрій допомозі Фундація УВУ уділила від 1990 р. включно із 2000 роком 1,400,000.00 (мільйон чотириста тисяч долярів), це є на стипендії в УВУ.

ВИДАВНИЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ФУНДАЦІЇ УВУ

Видано спільно з НТШ і Фундацією Дослідження Лемківщини документи Акція **„Вісла"**, **„Масовий морд у Вінниці"**, перевидано **„Емський Указ"**, частинно фінансована **„Історія Української Літературної Критики"**, видано разом з НТШ у Львові **„Змагання за українські університети в Галичині"**, видано **історичний календар з нагоди 1000 ліття Хрещення України**, видано **три види поштової картки з життя блаженної Едігни**, доньки королеви Франції Анни Ярославни. В процесі видань є **„Українці ув'язнені, засуджені і страчені під час Акції „Вісла" польським військовим судом у Кракові, Ряшеві, Перемишлі, Любліні та Варшаві"**, друге видання є в процесі **„Невинно помордовані в 1941 році при відході більшовиків з Галичини"**.

З призначеного фонду Марії і Миколи Бойчуків в сумі 220 тисяч долярів Фундація УВУ збудувала в Бразилії в 1990 році три одноповерхові будинки для дітей сиріт і дошкільного віку, які є під протекторатом катехиток Серця Христового і під зарядом Епископа Єфрема Кривого.

На окремі заклики, які Фундація УВУ проголошувала зібрано: 20,000.00 дол. на Інститут Укоаїнської Мартирології при Фундації УВУ; 96,589.00 дол. на будову храму Божої Матері в Зарваниці; 20,000.00 дол. на видання документів Акція „Вісла" і „Масовий морд у Вінниці"; 60,000.00 дол. на закуп модерної комп'ютерної системи для видавництва Львівського Національного Університету ім. Івана Франка, 20,000.00 дол. на видання педагогічної творчости проф. Гр. Ващенка.

Все це Фундація УВУ могла сповнити при ВАШІЙ ЩЕДРІЙ ДОПОМОЗІ, без Вашого зрозуміння ми не були б в силі це все виконати.

ВАША пожертва сьогодні на стипендії в УВУ, чи в Україні – це національний обов'язок і національний „капіталовклад" у формуванні нових професійних кадрів для Батьківщини.

Доложім всіх зусиль, щоб ми всі вклали свою цеголку в цю велику будівлю розбудови нашої Держави.

Ваша пожертва менша чи більша по Вашій спроможності є оцінена.

Всі Ваші пожертви і датки на різні проєкти при Фундації УВУ, чи на Постійні Стипендійні Фонди у Вашому імені Фундація УВУ додасть до Ваших попередніх пожертв.

Всі пожертви можна відтягати від податку.

Чеки просимо виписувати на UF.U. Foundation, Inc. і висилати на адресу Фундації УВУ в Нью-Йорку.

Проф. Петро Ґой,
голова
мгр Михайло Цвях,
фінансовий референт

Mailing Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
P.O. Box 1028
New York, NY 10276

Office Address:
UKRAINIAN FREE UNIVERSITY
FOUNDATION, Inc.
43 St. Marks Place
New York, NY 10003

УВАГА!

ОСЕЛЯ УКРАЇНСЬКОГО БРАТСЬКОГО СОЮЗУ

ВЕРХОВИНА

на продаж

- ❖ НЕ ПРОПУСТІМ МОЖЛИВОСТІ ЇЇ НАБУТИ
- ❖ ЧАСУ ДО ЗАВЕРШЕННЯ КУПНА ЛИШИЛОСЯ МАЛО
- ❖ ЖЕРТВУЙТЕ! ВАША ПОЖЕРТВА – ЦЕ ЗАПОРУКА УСПІХУ
- ❖ НЕХАЙ ЦЕЙ КЛАПТИК УКРАЇНСЬКОЇ ЗЕМЛІ ЛИШИТЬСЯ В УКРАЇНСЬКИХ РУКАХ

ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО ВИСИЛАТИ:

Ukrainian National Federal Credit Union
Acct. 6653, 215 Second Ave.,New York, NY 10003

Ukrainian American Cultural Foundation

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує своїх членів та українську громаду

на доповідь

стипендіята фонду Фулбрайта
доктора філології, старшого наукового співробітника
Інституту літератури Національної Академії Наук України

ЕЛЕОНОРИ СОЛОВЕЙ

„НЕВПІЗНАНИЙ ГІСТЬ: ДОЛЯ І СПАДЩИНА
ПОЕТА ВОЛОДИМИРА СВІДЗІНСЬКОГО"

Доповідь відбудеться

26 травня 2001 р., о год. 5-ій по пол.
в будинку НТШ, 63 Fourth Ave., New York, NY

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ
запрошує Вас на „Круглий стіл", зорганізований
секцією Суспільних наук на тему:

ВПЛИВ НАУКИ НА УКРІПЛЕННЯ ДЕРЖАВИ

в 10-ту річницю
НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Участь братимуть:

**ВСЕВОЛОД ІСАЇВ, ЕЛЕГІЯ НАТАЛІЯ СКОЧИЛЯС,
ЯРОСЛАВ БІЛІНСЬКИЙ, НАДІЯ КОХАН,
МАРТА ТРОФИМЕНКО**

19 травня 2001 р., о год. 5-ій веч.
В будинку НТШ-А
63 Четверта Авеню (між 9 і 10 вулицями), Нью-Йорк, Н.Й.

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ" У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

щиро запрошує

теперішніх та майбутніх членів
із Трентону та околиці

на

ПІКНІК

та офіційне відкриття

НОВОГО БЮРА

в неділю, 27 травня 2001 р., о год. 12-ій дня

в Українському Народному Домі

477 Jeremiah Avenue, Trenton, NJ 08610

Смачні страви, холодні напитки, лотерея, їзда верхи, несподіванки.

Подарунок для кожного, хто в цей день відчинить нове конто

За інформаціями телефонувати:

1-888-POLTAVA

ПОВІДОМЛЕННЯ

РІЧНІ ІНФОРМАТИВНІ ЗБОРИ членів НТШ-А

відбудуться

в суботу 19 травня 2001 р., о год. 2-ій по пол.
в будинку НТШ-А в Нью-Йорку

Програма зборів включатиме організаційні справи,
пропозиції щодо змін в Статуті НТШ-А та інше

Перед зборами відбудуться сходини Пленуму Управи.

Після зборів, о год. 5-ій веч. відбудеться „Круглий стіл",
зорганізований секцією суспільних наук на тему:

„Вплив науки на укріплення держави – в 10 річницю Незалежности України".



ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

універсальне джерело знань про Україну!

Це унікальне видання англійською мовою збагатить будь-яку бібліотеку, як приватну, так і публічну.

Том 1 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
Том 2 .... 75.00 дол. (було 95 дол.)
За ДВА ТОМИ – 130.00 дол.

Ціни включають пересилку. Замовлення разом з чеком або грошевим переказом надсилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
P.O.Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Мешканці Нью-Джерзі підлягають 6%-му податкові.

Український Народний Союз пошукує осіб зацікавлених продавати життєве забезпечення (страховку). Вимагаємо знання англійської мови та професійного вишколу (ліцензії). Платимо комісове на рівні з американськими установами, та даємо списки проспектів. Зацікавлених просимо звертатися на тел.:

(973) 292-9800 додатковий 3018


Pekao Trading Corporation
Переказ долярів
Дешево, Швидко, Надійно
Київ
Львів
Полтава
Україна
Луганськ
Чернівці
Запоріжжя
Одеса
Пересилаємо доляри до Києва, Львова, Харкова, Одеси та сотень інших міст України
Наші розцінки знижено на 50%:
до $100 - $7.50
від $100 до $300 - $12.50
від $300 до $500 - $17.50
від $500 до $1000 - $25.00
Pekao®
Established in 1948
Щоб знайти найближчого уповноваженого представника телефонуйте:
NY (212) 684-5320
IL (773) 775-0400
CA (323) 932-0702
PEKAO Trading is licensed and regulated Money Transmitter by Banking Departments of:
CA, CT, FL, IL, MD,NJ, NY, OH, PA, TX & WI

ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ НОВІТНЬОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

у співпраці з

УКРАЇНСЬКИМ ОСВІТНЬО-КУЛЬТУРНИМ ЦЕНТРОМ ТА УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ КООРДИНАЦІЙНОЮ РАДОЮ

щиро запрошує українську громаду на

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ

присвячену

Світлій Пам'яті Головного Отамана Військ УНР й Голови Директорії УНР

СИМОНА ПЕТЛЮРИ у 75-ЛІТТЯ ЙОГО СМЕРТИ

Конференція відбудеться

в суботу, 26 травня 2001 р., о год. 3-ій по пол.

в приміщенні галерії УОКЦентру,
700 Cedar Rd., Jenkintown, Pa.

В програму Конференції входить:

Відкриття: *інж. ЮРІЙ ІХТІЯРОВ*, містоголова Інституту
Ведення Конференції – *д-р ЄВГЕН ФЕДОРЕНКО.*

Доповіді:

„Життя і творчість Симона Петлюри“, академік **ЄВГЕН ФЕДОРЕНКО**
„Симон Петлюра, як журналіст“, ред. **МИКОЛА ФРАНЦУЖЕНКО**
„Симон Петлюра, як національний герой“, ред. **ВОЛОДИМИР БІЛЯЇВ**
„Зв'язок Симона Петлюри з українською літературою“, д-р. **НАТАЛІЯ І. ПАЗУНЯК**

Організатори очікують численної участи громади.
Вступ 5 дол. дорослі, молодь безкоштовно.

UKRAINIAN SELFRELIANCE FEDERAL CREDIT UNION, PHILADELPHIA, PA.

Serving and Supporting the Ukrainian Community Since 1952

WE WANT TO GIVE YOU A SECOND CHANCE!



If you purchased a new car within the last 12 months, you can re-finance with us at our *LOW* New Car Rates:

New Car (0% down, 3 yr. term) 7.350%
New Car (0% down, up to 5 yr. term) 7.450%
New Car (0% down, up to 6 yr. term) 7.650%

All savings insured by the National Credit Union Administration, a federal

MAIN OFFICE:
1729 Cottman Ave.
Philadelphia, PA 19111
Tel.: (215) 725-4430
Fax: (215) 725-0831

24th Street Branch:
2307 Brown St.
Philadelphia, PA 19130
Tel.: (215) 232-3993

Ukrainian Center Branch:
910 Henrietta Ave.
Huntingdon VL, PA 19006
Tel.: (215) 379-0400
Fax: (215) 379-2757

Toll free: 1-888-POLTAVA

OLEH SLUPCHYNSKYJ, M.D.

Facial Cosmetic & Reconstructive Surgery

171 East 74th Street
New York, NY 10021
212-628-6731

www.facechange.org

ALBATROSS TRAVEL, Inc.

пропонує

LOT

Випродаж квитків на ЛІТО 2001 р. - СХІДНЯ ЕВРОПА

- Квитки на місцеві і міжнародні літаки;
- вакації в Мексику, на Караїбах і Гаваях;
- подорожі на люксусових кораблях;
- пересилку грошей через „WESTERN UNION“
- квитки на літаки з **НЬЮ-ЙОРКУ** до:

МІНСЬКА, РИҐИ, СОФІЇ, ТАЛІНА, ВІЛЬНА, КИЄВА, СТ. ПЕТЕРБУРҐУ, МОСКВИ
- **520 дол. + текс** (в обидві сторони);
- **350 дол. + текс** (в одну сторону)

ЛЬВОВА
- **570 дол. + текс** (в обидві сторони)
- **380 дол. + текс** (в одну сторону)

HELPING HANDS

74 Nassau Ave., Brooklyn, NY 11222
Tel.: **(718) 383-7211 • (718) 383-0083**
Fax: **(718) 349-1767** • Free tel.: **1-800-603-7973**
http://www.albatravel.com e-mail:albatravel@aol.com

---

10 РОКІВ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

TOUR I
Aug. 10 - 25

LVIV (3)
Iv. FRANKIVSK/Yaremche (1)
KHOTYN/Kamjanets Podilsky (1)
ODESA (1)
KHERSON (1)
SYMFEROPIL/Bakhchysaray (1)
YALTA (2)
KYIV (5)

15 days
$2850 double
$320 sgl. Sup.



RESERVE EARLY **TOUR II** **Aug. 20 - Sept. 4** *SPACE LIMITED*

GROUP A
KYIV/KANIV (4)
Lviv (3)
Iv. Frankivsk/Yaremche (1)
KHOTYN/Kamjanets Podilsky (1)
ODESA (1)
Kherson (1)
SYMFEROPIL/Bakhchysaray (1)
YALTA (2)



15 days **$2850 double** **$320 sgl. Sup.**

GROUP B
KYIV/KANIV (4)
POLTAVA (2)
CHERKASY/Chyhyryn (2)
UMAN (1)
ODESA (1)
KHERSON (1)
SYMFEROPIL/Bakhchysaraj (1)
YALTA (2)

UNWLA

ТУРА СОЮЗУ УКРАЇНОК
June 11 - 26

15 days
$2545.00

KRAKIW (2)
KRYNYTSIA (1)
PEREMYSHL (2)
TRUSKAVETS (4)
LVIV/Brody (2)
KYIV/Kaniv (4)

PAPAL CELEBRATIONS

Diaspora ENTERPRISES, INC
1914 Pine St. Philadelphia, PA 19103
215-732-3732
1-800-487-5324

„СВОБОДА“ запрошує до праці продавців реклями

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи реклямні оголошення та передплатників для „Свободи“, а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марійки Осціславської на тел.: **(973) 292-9800, дод. 3040**

Від Одеси до Львова Ваші близькі можуть покладатися на Вас, бо Ви покладаєтеся на Вестерн Юніон®.



Переказ:	коштує лише:
$100	$15
$200	$22
$400	$34

Коли Ви переказуєте гроші, то хочете, щоб вони дійшли швидко і надійно, щоб ні Ваші близькі, ні Ви самі цим не турбувалися. Ми, в компанії Вестерн Юніон, переказуємо гроші вже понад 128 років і нам довіряють мільйони людей по всьому світі. У нас Ви навіть можете переказати гроші телефоном, використавши кредитну картку. Переслані гроші дійдуть через 15 хвилин до будь-якої із наших 1412 філій в Україні або якої небудь із 95000 по цілому світі. Від Лос-Анджелесу до Нью-Йорку, від Чікаго до Монтреалю – Ви можете покладатися на Вестерн Юніон.

Вестерн Юніон – це майже те саме, що Ви особисто вручаєте гроші.

1-800-799-6882

Ми говоримо українською мовою

www.westernunion.com

WESTERN UNION | MONEY TRANSFER®

Найшвидший спосіб переказати гроші по всьому світу℠

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • *Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040*

• ЗНАЙОМСТВА •

Українець, 39 р., 6'2" росту і 225 lb ваги, познайомиться з українкою, яка хотіла б жити на модерній фармі в центральній частині стейту Нью-Йорк. Damadale Farm, P.O. Box 376 Cassville, NY 13318.

Тел.: (315) 839-6026
E-mail: maylsa@aol.com

Маю сиву голову, умілі руки і добре серце. Якщо українець поважного віку потребує доброї господині, цікавого співрозмовника, колегу для прогулянок чи чуйного опікуна – прошу потелефонувати:

(248) 545-6874, Олександра

Пані, вдова, біля сімдесятки, пристойна, українка-канадка, познайомиться з паном, вдівцем, українцем-канадійцем, добрих прикмет, замешкалим в Онтаріо, для товариства. Зацікавлених проситься писати: **Postal Outlet, Box 21002, Harwood Place, 290 Harwood Ave., South, Ajax, Ontario, Canada, L1S 1JO.**

• ПРАЦЯ •

Жінка з 2-ма дітьми шукає працю з помешканням в околицях Вашінгтону.

Тел.: (919) 845-3032

LOT – Польські авіялінії пошукують досвідченого агента-продавця. Бажаний досвід праці у туристичному бізнесі. Резюме надсилати до: **Sales Dept., LOT Polish Airlines 500 Fifth Ave., Suite 408, New York, NY 10110**

Польська столярська майстерня у Нью-Йорку приймає до праці досвідчених мебльових столярів.

Тел.: (718) 932-0682

• ДО ВИНАЙМУ •

Дві кімнати з кухнею і лазничка в новій хаті у Ґлен Спей (Оселя „Верховина"). Близько церкви. Побажані люди старшого віку. Просимо залишити вістку на машині.

Тел. (516) 741-6347

Винаймаю кімнати і надаю харчування для національно свідомих українців (10 долярів на добу). Адреса: Іван Величко, вул. Устияновича, 23, Миколаїв, Львівська обл. Тел.: **в Україні – 011-380-3241-32480,**
в США – (313) 891-5389.

• РОЗШУКИ •

Розшукую сестер і братів своєї мами: **МОСУРА МИХАЙЛА, СТЕПАНА, ІВАНА**. Сестер: **МОСУР АННУ, МАРІЮ, ОЛЕНУ**. Їхня мама Мосур Марія і тато Іван виїхали із с. Лукавиця 1911 року і там народилися ці сестри і брати. Останнього листа було отримано в 1973 р. Моя адреса:

Львівська обл., Самбірський р-н, с. Лукавиця, Турецька Марія Осипівна.

Родина з Чехії розшукує нащадків свого діда Івана Протазича, нар. 1876 р., у Росокові, Україна, який емігрував до Торонто у 1936 р.

E-mail: jonsson@well.com.
Fax. (530) 504-5140

Брат Сушко Іван розшукує дітей **МАРКА, МЕЛІСУ і СУЗАННУ**, померлого у 1996 р. Сушка Кіндрата, нар. 7 квітня 1926 р. в с. Ременів, Львівської обл. До смерті родина батька проживала: 901-12840 St., Edmonton, Alberta, Canada. Якщо комусь відоме місце проживання прошу повідомити. **Тел.: (360) 576-0637 Ярослава**

СОЮЗІВКА • SOYUZIVKA

Ukrainian National Association Estate

Foordmore Road Kerhonkson, New York 12446

845-626-5641 FAX 845-626-4638

Від 26 до 29 травня 2001 р.

„MEMORIAL DAY WEEKEND"

НА СОЮЗІВЦІ

Ціна за одну ніч в 2-особових кімнатах

стандартні	70 дол.
люксусові	80 дол.
додатково за дорослу особу	10 дол.
кімната з джакузі	90 дол.

діти до 16 року життя – безплатно

в ціни включені податок і чайові

П'ЯТНИЦЯ

Вечірка в „Трембіті" від год. 9-ої веч. до ??
„канапочки" безплатно
Від 11-ої год. ночі до півночі – всі напитки по зниженій ціні.

Оплата при вході – 5 дол.

СУБОТА

Сніданок в їдальні головного будинку від 8-ої до 10-ої ранку.
Пішоходні екскурсії, гутірки та інші доступні активності.

BBQ на веранді „Веселки" від год. 11:30 ранку до 3-ої по пол.
Приємний час у „Трембіті" від 4:30 до 6-ої веч.
Всі напитки по зниженій ціні.
Вечеря в їдальні головного будинку від 6-ої до 8-ої веч.

Від 10-ої год. веч. танці ***„ВЕЧІРКА"***

вступ 10 дол. при вході.

НЕДІЛЯ

Сніданок в їдальні головного будинку від 8-ої до 10-ої ранку.
Пополудневі години можна провести при чарці вина або розглядаючи цікаві речі у місцевих крамницях
BBQ на веранді „Веселки" від 11:30 – 3 по пол.
4:30 – 6:00 час на товариські зустрічі і розмови у „Трембіті"
(усі напитки по зниженій ціні)
Вечеря у головній їдальні між 6-8 веч.
Від год. 10-ої веч. – ЗАБАВА при звуках оркестри
„ФАТА МОРГАНА". Вступ 10 дол. від особи.

ПОНЕДІЛОК

Кава і печиво у вестибюлі головного будинку від 8-ої до 10-ої ранку
Буфет в їдальні головного будинку від 10-ої до 1:30 по пол.

УВАГА: За всі страви, напої і розваги платиться додатково

Зробіть замовлення ще сьогодні!

Tel.: 845 626-5641 Ext. 141

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ВІДСОТКИ НА ПЕНСІЙНІ ГРАМОТИ ВІД 1-го ТРАВНЯ, 2001 р.

Одноразові і гнучкі пенсійні пляни **Відсотки в першому році – нові аплікації** (відсотки гарантовані на один рік)	**6.50%**
Одноразові і гнучкі пенсійні пляни (ІСНУЮЧИХ ГРАМОТ) **$100,000.00 або більше**	**5.75%**
$50,000.00 – $99,999.99	**5.50%**
$100.00 – $49,999.99	**5.25%**
Гнучка 10 пенсійна грамота (в другому році)	**5.50%**

10-та РІЧНИЦЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

КОНКУРС ЕСЕЇВ

ПЕРША НАГОРОДА: 1,000 дол. – стипендія, спонзорована Українською Народною Фундацією при УНС

Український Народний Союз започатковує проєкт для вшанування незалежности України. До участи у цьому проєкті запрошуємо студентів вищих шкіл (high school), як також студентів коледжів і університетів. На нашу думку, це дуже важливо – заохотити молоду частину нашої громади до висловлення своїх думок про незалежність України і включитися активно у святкування з нагоди її 10-ої річниці.

Батьків і учителів просимо підтримати цей проєкт, заохочуючи студентів до активної участи.

Тема есею: **„ЯКЕ ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ МЕНЕ МАЄ НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ"**

Три найкращі есеї будуть відзначені нагородами:

- ПЕРША НАГОРОДА: 1,000 дол. – стипендія.
- ДРУГА НАГОРОДА: Вікенд на СОЮЗІВЦІ.
- ТРЕТЯ НАГОРОДА: 2-томна Енциклопедія України – Володимира Кубійовича.

Правила для учасників:

* 300-500 слів машинопису на аркуші паперу 8.5 x 11 інчів.
* Українською або англійською мовами.
* На відворотній стороні статті треба подати:
  - Ім'я і прізвище, адресу, число телефону і електронної пошти.
  - Вік студента і ступінь навчання.
  - Назву школи, в якій навчається.
* Усі есеї мусять бути підтверджені поштовою печаткою не пізніше **п'ятниці, 1-го червня 2001 р.**, та вислані на адресу:

The Ukrainian National Association
Attention: Oksana Trytjak
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

- Три судді виберуть трьох переможців, рішення суддів остаточне.
- Найкращих 10 есеїв друкуватимуться на сторінках „Свободи" і „The Ukrainian Weekly"
- Усі есеї будуть передані Президентові України.

Для дальших інформацій можна звертатися до Оксани Тритяк, Координатора особливих проєктів УНС

Тел.: 973-292-9800 дод. 3071

ДЕШЕВЕ ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Життєве забезпечення – це ще одна необхідність в житті. Хоча багато людей не любить платити за життєве забезпечення, це одначе є конечністю. Основним чинником, який треба брати до уваги, купуючи часове (термінове) забезпечення – це захист доходу, який кожна родина неспроможна придбати.

За останніх кілька років ціни на термінове забезпечення знизилися. Ніхто не може передбачити, як довго цей напрям буде продовжуватися. Під цю пору наші ціни термінового забезпечення є найнижчими у нашій 107-річній історії.

Тепер є найкращий час набути термінове забезпечення в УНСоюзі.

Ми заохочуємо Вас порівняти наші ціни з цінами наших конкурентів,

5-Year Level Term Life Insurance: Monthly Rates

UNA RATES:

FEMALE NON-SMOKER

	$100,000		$175.000		$250.00	
AGE	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR
25	$11.19	$12.00	$17.94	$20.25	$24.69	$28.50
35	$11.19	$17.00	$17.94	$29.00	$24.69	$41.00
40	$13.19	$20.00	$21.44	$34.25	$29.69	$48.50
45	$17.19	$27.00	$28.44	$46.50	$39.69	$66.00
55	$34.19	$57.00	$58.19	$99.00	$82.19	$141.00

MALE NON-SMOKER

	$100,000		$175.000		$250.00	
AGE	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR	UNA	COMPETITOR
25	$12.19	$14.00	$19.16	$23.75	$27.19	$33.50
35	$12.19	$19.00	$19.16	$32.50	$27.19	$46.00
40	$15.19	$23.00	$24.94	$39.50	$34.69	$56.00
45	$21.19	$33.00	$35.44	$57.00	$49.69	$81.00
55	$45.19	$100.00	$77.44	$174.25	$109.69	$248.50

Забезпечуючи себе в УНСоюзі ви не тільки покращуєте свій фінансовий стан, але ви отримуєте користі, які жоден конкурент вам не пропонує.

Український Народний Союз уділяє своїм членам стипендії, видає дві тижневі газети („Свободу" та „Український Тижневик"), для вигоди своїх членів вдержує оселю Союзівка, яка знаходиться у Кетскильських горах стейту Нью-Йорк та дає допомогу на місцеві народні та добродійні цілі.

За додатковими інформаціями у справі термінового забезпечення просимо контактуватися з місцевими секретарями відділів або телефонувати до Головної Канцелярії: **1-800-253-9862 додатковий 3013**

Ділимося сумною вісткою, що у п'ятницю,
11 травня 2001 р. відійшов у вічність

бл. п.

АНДРІЙ МАЦ

Залишив у смутку:

дружину – АННУ з дому ШКИТА
доньок – ГАЛЮ ЖУКЕВИЧ
– ХРИСТИНУ БОЖАЙК
сина – РОМАНА
трьох внуків.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося з усією українською спільнотою сумною вісткою, що 15 травня 2001 р. з волі Всевишнього, відійшов у вічність на 87-му році життя, наш найдорожчий МУЖ, ТАТО і ДІДУСЬ

бл. п.

ВАСИЛЬ ГЛУХИЙ

нар. 18 січня 1915 р. в Отинії, Україна.

ПАНАХИДА відбулася в четвер, 17 травня 2001 р. в похоронному заведенні Walsh and LaBella у Ozone Park, NY.

ПОХОРОННІ відправи відбулися в п'ятницю, 18 травня 2001 р. в українській католицькій церкві Покрови св. Марії в Ozone Park, NY, а відтак на цвинтарі св. Духа у Hamptonburg, New York.

Залишені у глибокому смутку:

дружина – АНГЕЛИНА з братом ВАСИЛЕМ МАЛЯРЧУКОМ і його родиною
син – МИКОЛА з жінкою ІРИНОЮ (ПАЛКА) і сином ГАВРИЇЛОМ
доньки – ОЛЬГА СІЛЕО з чоловіком ТОМОМ
– МАРІЙКА ЦИГАН з чоловіком РОМАНОМ і дітьми ТАМАРОЮ і АДРІЯНОМ з дружиною МАРТОЮ
стрийко – ІВАН МІСЬКО із синами МИХАЙЛОМ і ЄВГЕНОМ з родинами у Канаді
ближча і дальша родина в Отинії, Івано-Франківська область, Україна.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять мгр. ВОЛОДИМИРА ЧЕРЕВКА
Шари другої української іміграції в Америці хоч не хоч малюють.
Час, якого ніхто не переможе, робить своє.
3 лютого 2001 р. відійшов у вічність



бл. п.

мґр. прав

ВОЛОДИМИР ЧЕРЕВКО

нар. 5 вересня 1913 р. в Дрогобичі, в родині залізничного службовця.

Закінчив народну школу та українську гімназію з „матурою". У 1931 р. вступив на правничий факультет Львівського університету, де по 4-ох роках студій отримав диплом і титул магістра прав. На адвокатську аплікантуру вступив в канцелярію адвоката д-ра Нижанківського. У ті часи бере участь в громадській праці, в студентській секції та в товаристві „Сокіл", де був виховником міської робітничої молоді. У вересні 1939 р. Галичину окупував Совєтський Союз, а в 1941 р. Німеччина почала війну з Совєтським Союзом. В час обох окупацій видима громадська праця перестала існувати, за вийнятком підпільних організацій. Коли влітку 1944 р. совєтські війська знову приблизилися до Дрогобича, родина Черевків (побралися з початком війни – дружина Ядвига з дому Стоцька) з маленькою донею Сянею були змушені виїхати на Захід у нове невідоме. По різних пригодах дісталися до Відня, де з допомогою родини якось перебули останні місяці війни. За кілька місяців знову почали мандрівку на Захід і опинилися в Західній Німеччині, де в травні 1945 року німці скапітулювали перед альянтами. Були тяжкі часи таборового життя, бо Совєтський Союз почав шукати за своїми громадянами. Але і це з часом скінчилося. Тоді скоро закипіла громадська праця. Мгр. Черевко став головою невеликого табору Валь, 35 миль від Авсбурґу. Працював також в Центральному Представництві Української Еміґрації. В 1949 р. прийшла радісна вістка – ООН ухвалило, що „displaced persons" не мусять повертатися до СССР, а мають право поселитися у вільних державах. З початком 1950 р. прибули щасливо у вільну Америку та поселилися в Йонкерсі, Н.Й. Тут вже було багато новоприбулих. Знайшовши працю на фабриці, включився у громадську роботу. Був в управі II Відділу ООЧСУ та комітету Дому СУМ – головою, набув 2 будинки для громадської праці. Не забув і за свою родину, закінчив креслярські технічні курси та добився авансів на кращій роботі. Належиться йому теж похвала за ініціяторство зорганізування федеральної кооперативи СУМ-А в Йонкерсі, Н.Й. у 1964 р. Сьогодні кооператива має 111 мільйонів активів та понад 5,000 членів. Він теж був вибраний першим головою кооперативи. Як пішов на пенсію, родина перенеслася до Ст. Пітерсбурґу, Фла. і тут дальше брав участь у житті Церкви та громади, аж кілька років тому тяжко захворів.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 6 лютого ц.р. в українській католицькій церкві свв. Петра і Павла в Ансоні, Кон.

Ділимося сумною вісткою, що у вівторок,
15 травня 2001 р. відійшов у вічність наш
БАТЬКО і ДІДУНЬО

бл. п.

РОМАН СТЕЦЬ

нар. 24 листопада 1910 р. в Городку, Україна

ПАНАХИДА відбулася у четвер, 17 травня 2001 р., о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ – в п'ятницю, 18 травня, о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Юра в Нью-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у глибокому смутку:

дочки – НАТАЛІЯ СТРУТИНСЬКА з мужем ЮРІЄМ і синами ІГОРЕМ, ОРЕСТОМ і ПЕТРОМ
– МАРІЯ СКАСКІВ з дітьми РОМАНОМ і ГАНДЗЕЮ
син – АНДРІЙ СТЕЦЬ з дружиною ЛІДОЮ та дітьми МАРКОМ і ЛЯРИСОЮ

Замість квітів родина просить складати датки на Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля:
Children of Chornobyl Relief Fundation
272 Old Short Hills Road, Short Hills, NJ 07078
Tel.: (973) 376-5140

Вічна Йому пам'ять!

УПРАВА ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ „САМОПОМІЧ"
ВІДДІЛУ в НЮАРКУ, Н.Дж.
У глибокому смутку ділимося сумною вісткою із своїм членством та українською громадою, що у Гельсінкі, Фінляндія, 25 квітня 2001 р.відійшла у вічність

бл. п.

СОФІЯ ТЕМНИЦЬКА

довголітній діловод нашого Комітету Суспільної Допомоги.
В Україні, за нею плачуть сотні сиріт, десятки хворих та знедолених діячів культури, десятки колишніх політв'язнів.

Вона була невід'ємною частиною їх щоденного життя.

Вічна Їй пам'ять!

Складаємо глибокі співчуття:
мужеві, д-рові ІРИНЕЄВІ, синам ВЛОДКОВІ, ЮРІЄВІ та ОРЕСТОВІ, братові АДАМОВІ та всій родині.

Ділимося сумною вісткою з родиною, приятелями і українською громадою, що 10 травня 2001 р. упокоївся в Бозі найдорожчий ТАТО, СВЕКОР, ДІДО і ВУЙКО

бл. п.

проф., інж. ВОЛОДИМИР ВИННИЦЬКИЙ

з Кліжевичів

нар. 15 березня 1907 р. у Дрогобичі, Львівська обл.

ПАРАСТАС був відслужений 16 травня в похоронному заведенні Насевича у Філядельфії.

ПАНАХИДА, СЛУЖБА БОЖА і ЧИН ПОХОРОНУ були відправлені 17 травня 2001 р. в українській церкві Благовіщення Пречистої Діви Марії, звідки тіло Покійного перевезено на вічний спочинок, на цвинтар св. Марії.

Вічна Йому пам'ять!

Залишені у глибокому смутку:
дочка – МАРТА МОРАЧЕВСЬКА з чоловіком АДАМОМ і сином ЮРКОМ
син – ІГОР з дружиною ДОРОЮ, дочкою Надійкою і сином АНДРІЄМ
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Родина просить складати пожертви на Український Музей.
Чеки виписувати на: The Ukrainian Muzeum та висилати на адресу:
Marta Moraczewski, 6208 N. Fairhill St., Philadelphia, PA 19126-3826.

З великим смутком повідомляємо, що 10 травня 2001 р. упокоїлася в Бозі на 89-му році життя наша найдорожча МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

МИРОСЛАВА АННА КЕБАЛО

нар. у Львові, дочка бл. п. о. Михаїла Качоровського і бл. п. Олени з Кекішів Качоровської.

ПАНАХИДА відбулася в суботу, 12 травня 2001 р. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

ПОХОРОН, в понеділок, 14 травня 2001 р. з церкви св. Юра в Нью-Йорку на цвинтар св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

Горем прибиті:
діти – УЛЯНА КЕБАЛО-ДЖОРДЖ з мужем МИХАЙЛОМ
– ЮРІЙ
– ОРЕСТ з дружиною ТЮНЕЮ і дочками АНДРЕЄЮ і ОЛЕНКОЮ
та ближча і дальша родина в Америці і в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Замість квітів на могилу родина просить складати пожертви на Orphan's Aid Society, 129 Ridge Road, Douglaston, NY 11363

У П'ЯТУ СУМНУ, НЕВІДЖАЛУВАНУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ГОСПОДНЮ ВІЧНІСТЬ
25 травня 1996 р. нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ й ПРАДІДУСЯ



св. п.

о. крилошанина

ВАСИЛЯ СТЕБЕЛЬСЬКОГО

заупокійні

БОЖЕСТВЕННІ ЛІТУРГІЇ

будуть відправлені
у Соборі св. Юра у Львові
і в церквах:

Рождества Пречистої Діви Марії, Редінг, Па.;
Благовіщення Пречистої Діви Марії, Мелровз Парк, Па.;
у Соборі Входу в Храм Пречистої Богородиці, Норт Порт, Фла.;
св. Стефана, Риверв'ю, Фла.;
свв. Івана і Павла, Род Айленд;
св. о. Миколая, Майнерсвіл, Па.;
св. Марії, Бристол, Па.;
св. Івана Богослова, Онтаріо, Канада;
у каплиці Пресвятої Трійці Сестер Василіянок, Факс Чейс;
у каплиці, Парана, Бразилія.

Про молитви за спокій душі Покійного просять

дружина АРКАДІЯ і Родина

Ділимося сумною вісткою, що 15 квітня 2001 р., в день Воскресіння Ісуса Христа, лагідно заснула навіки у Бозі наша дорога МАМА і ТЕТА

бл. п.

ЛІДА МАРТИНЕЦЬ

нар. Ліда ГУМЕННА у Львові, 1920 р.

ПАНАХИДА була відправлена в четвер, 19 квітня 2001 р., в похоронному заведенні Астон Басейджик в Гантері, Н.Й.

ПОХОРОННА СЛУЖБА БОЖА була відправлена в п'ятницю, 20 квітня 2001 р. в церкві св. Івана Хрестителя в Гантері, Н.Й.

ПОХОРОН відбувся 11 травня 2001 р. на цвинтарі ст. Францис де Сейлс в Елка Парк, Н.Й.

Зі смутком, але з надією, що вона спасенна, прощають:
донька – ХРИСТИНА БОДНАР ШЕЛДОН з чоловіком ГЕНРІ
братанок – МАРКО ГУМЕННИЙ
племінниця – д-р ЛІДА МАРТИНЕЦЬ МОЙСЯК з чоловіком ЮРІЄМ і донькою ЛІНОЮ

СЛУЖБИ БОЖІ У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ

будуть відправлені в містах:

Гадсон, 23 травня, о год. 8-ій ранку в церкві св. Миколая;
Ню Гейвен, 24 травня, о год. 8-ій ранку в церкві св. Михаїла;
Кергонксон, 25 травня, о год. 8:15 ранку в церкві Пресвятої Трійці.

Вічна Її пам'ять!

З жалем повідомляємо рідних та знайомих, що 2 квітня 2001 р. відійшла у вічність наша найдорожча МАМА, БАБЦЯ і ПРАБАБЦЯ

св. п.

ОЛЕНА ІВАНОНЬКІВ-СТАРОВСЬКА

ПОХОРОН відбувся 5 квітня 2001 р. в похоронному заведенні Colonial Mortuary, а опісля на цвинтарі Greenwood Memory Lawn, у Фініксі, Арізона.

Похорон відправив о. Мирон Микита зі Сан Дієго, Каліфорнія.

В глибокому смутку залишилися:
дочка – ГАЛИНА АГАЩУК з мужем МИХАЙЛОМ
внучка – СУЗАННА ГЕРЕС з мужем ПАВЛОМ
внук – ТАРАС АГАЩУК з дружиною ҐЛОРІЄЮ
правнуки – ҐРЕҐ, СТЕПАН і КЕРЕН

Вічна Їй пам'ять!